

รู้จักพระคัมภีร์ที่อยู่ในมือ

รู้จักพระคัมภีร์ที่อยู่ในมือ

เขียน โดยเควิต แฟนท์

General Secretary Emeritus, New York Bible Society International

Abridged version for use with TC

สารบัญ

หนังสือแห่งการอัศจรรย์ของพระเจ้า	2
เรื่องราวสุดยิ่งใหญ่	2
ศึกษาพระคัมภีร์อย่างไรดี	4
เรามีพระคัมภีร์ได้อย่างไร?	5
ภาษาคั้งเดิม	6
พระคัมภีร์โบราณ	7
หนังสือต่างๆ ในพระคัมภีร์-ใจความสำคัญ	10
บุคคลที่มีชื่อเสียงในพระคัมภีร์	30

หนังสือแห่งการอัศจรรย์ของพระเจ้า

พระคัมภีร์คือหนังสือที่เต็มไปด้วยสุดยอดถ้อยคำ เป็นหนังสือที่มีอายุมากที่สุด คนอ่านมากที่สุด คนท่องจำมากที่สุด น่าเชื่อถือที่สุด มีอิทธิพลต่อมนุษย์สูงสุด พระคัมภีร์คือสิ่งเดียวที่บันทึกถึงต้นกำเนิดของมนุษย์และโลกของเรา พระคัมภีร์ได้บันทึกประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ การสำแดงเรื่องแผนการไถ่ของพระเจ้า และยังพูดถึงแง่มุมต่างๆ ของชีวิตและชีวิตหลังความตาย พระคัมภีร์คือหนังสือเล่มแรกของโลกที่ถูกต้องพิมพ์

เราจะรู้ได้อย่างไรว่าพระคัมภีร์คือถ้อยคำของพระเจ้า?

พระเจ้าพูดกับเราในหลายๆ ช่องทาง (ไม้เท้าของโมเสส), สัญลักษณ์ (เสามงมและเสาไฟ) ความฝัน (โยเซฟ, ฟาโรห์) การพูดคุยแบบตัวต่อตัว (กับโมเสส) นิมิต, กำเนิดของพระเยซู, การตอบคำอธิษฐาน, ธรรมชาติ, สามัญสำนึก และวิธีอื่นๆ อีกมากมาย พระเจ้าทรงทำให้พระวาระของพระองค์เกิดขึ้นจริง

มีเพียงพระคัมภีร์เท่านั้นที่แน่นอนและเชื่อถือได้ ไม่มีสิ่งใดสามารถแทนที่พระคัมภีร์ได้ พระเจ้าทรงพิสูจน์พระวาระของพระองค์ด้วยวิธีพิเศษ 2 วิธีคือ ด้วยการอัศจรรย์ และ คำพยากรณ์ที่ความสำเร็จ พระคัมภีร์คือถ้อยคำของพระเจ้าถึงมนุษย์ไม่เหมือนหนังสือเล่มใดๆ ที่มนุษย์เขียนขึ้นมา

พระคัมภีร์คือการเปิดเผยพิเศษโดยพระเจ้าทรงฤทธิ์ผู้สร้างโลก เป็นการสำแดงสติปัญญาอันล้ำเลิศและความดีงามของพระเจ้าผู้ทรงปรารถนาจะสำแดงน้ำพระทัยของพระองค์ต่อเราผ่านทางทรงสร้างของพระองค์ ตลอดหลายชั่วอายุคนมนุษย์เชื่อในเรื่องเหนือธรรมชาติ หลายๆ ศาสนาจะมี “คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์” แต่หนังสือเหล่านั้นไม่สามารถช่วยแก้ปัญหาใดๆ ให้กับมนุษย์ได้เลย

พระวาระของพระเจ้าเปิดเผยให้เราเห็นว่าแท้จริงแล้ว พระเจ้า ความรอด และชีวิตนิรันดร์ นั้นเป็นเช่นไร พระคัมภีร์ได้บันทึกถึงฤทธิ์อำนาจ, สติปัญญา และความรักของพระเจ้าไว้ พระวาระของพระองค์เป็นโคมสำหรับย่างก้าวของเรา เป็นแสงสว่างส่องทางของเรา ถ้าเราอ่านพระคัมภีร์เราจะฉลาด ถ้าเราปฏิบัติตามคำสอนของพระคัมภีร์เราจะทำสิ่งที่ถูก พระคำของพระเจ้าจะยังคงอยู่แม้สวรรค์และโลกจะดับสูญไป

เรื่องราวสุดท้ายใหญ่

พระคัมภีร์เขียนขึ้นเพื่อให้เรารู้จักทางที่จะไปหาพระเจ้าและรู้ว่าสิ่งที่พระเจ้าทรงชอบ เพื่อเราจะสามารถทำให้พระประสงค์ของพระเจ้าสำเร็จและเราจะได้อยู่กับพระเจ้าตลอดไปเป็นนิตย์

ผู้เผยพระวจนะกล่าวถ้อยคำซึ่งมาจากพระเจ้าตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงคลอใจเขา (2 เปโตร 1:21) พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการคลอใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสั่งสอน การว่ากล่าวตักเตือน การแก้ไขข้อบกพร่อง และการฝึกฝนในความชอบธรรม (2 ทิโมธี 3:16)

นักวิชาการหลายต่อหลายคน ได้ทำการพิสูจน์แล้วและพบว่าพระคัมภีร์คือความจริง ยิ่งค้นพบข้อความเก่าๆ ยิ่งทำให้ตระหนักชัดว่า พระคัมภีร์นั้นจริงแท้แน่นอน สดุดี 12:6 พระคำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้น ไม่มีข้อบกพร่องดั่งเงิน ที่ถูกลงให้บริสุทธิ์ในเบ้าหลอมคั่งทองที่หลอมเจ็ดครั้ง

วันหนึ่งในยูเดีย พระเยซูได้ปรากฏพระองค์ท่ามกลางฝูงชนเพื่อเข้ารับบัพติศมาจากยอห์น ยอห์นเห็นพระเยซูเสด็จมาทางเขาจึงกล่าวว่า “จงดูพระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ทรงรับบาปของโลกไป! (ยอห์น 1:29)

ประเด็นสำคัญทางประวัติศาสตร์ได้มุ่งไปที่จุดสูงสุดแห่งแผนการไถ่ของพระเจ้า เริ่มแรกมนุษย์ถูกสร้าง ขึ้นตามพระฉายของพระเจ้า พระองค์ทรงให้เขาอยู่ในสวนเอเดน บาปยังไม่มีพลังทำอะไรมนุษย์ได้ เพราะ เขาพุดคุยกับพระเจ้าทุกวัน แต่อาดัมและเอวาไม่เชื่อฟังพระเจ้า ความบาปและความตายจึงเข้ามาในโลกนี้ ทางเดียวที่จะช่วยเราให้รอดพ้นจากการถูกพิพากษาได้คือ โดยการหลังโลหิตของพระคริสต์เท่านั้น

ในสมัยพระคัมภีร์เดิมแสดงให้เห็นถึงการชดใช้หนี้บาปผ่านทาง ปุโรหิต, พลับพลา, แทนบูชา และเครื่องบูชาไถ่บาป ปัสกาแรกก่อนที่ชาวอียิปต์จะออกจากอียิปต์คือภาพที่แสดงให้เห็นการไถ่อย่างเต็มรูปแบบที่จะมาถึง “เมื่อเรามองเห็นเลือดนั้นเราจะผ่านเข้าไป” (อพยพ 12:13) “ถ้าไม่มี การหลังเลือดก็ไม่มี การอภัยบาป” (ฮีบรู 9:22)

ปฐมกาล 22 ได้พูดถึงเรื่องราวการไถ่ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต พระเจ้าบอกให้อับราฮัมนำอิสอัคบุตรชายมาถวายเป็นเครื่องบูชา อับราฮัมเชื่อฟังในสิ่งที่พระเจ้าบอก พระเจ้าจึงตรัสกับเขาว่า “อย่าแตะต้องเด็กนั้น หรือกระทำการอะไรเขาเลย” ลูกชายของอับราฮัมได้รับการช่วยให้รอดพ้นความตาย แต่ยอห์นบัพติศมากล่าวว่า พระบุตรของพระเจ้าไม่ได้รับการช่วยให้พ้นจากความตาย แต่ทรงต้องตายเพื่อชดใช้ความบาปของโลกนี้

เมื่อพระคริสต์ทรงตายที่ไม้กางเขนที่นั่นพระเจ้าได้ทรงสำแดงความรักที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์เพื่อมวลมนุษยชาติ

เรื่องแผนการไถ่ของพระเจ้าที่บันทึกไว้ในปฐมกาล บทที่ 1 ถึงวิวรณ์ บทที่ 22 คือเรื่องเล่าที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายของพระองค์ พระเจ้าทรงสร้างสวนให้เขาอยู่ พุดคุยกับเขาเหมือนเพื่อน แต่เมื่อมนุษย์ล้มลงในความบาปพระเจ้าได้ทรงเตรียมแผนการไถ่ไว้ให้เขาแล้ว แผนการไถ่ทั้งหมดถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์

ศึกษาพระคัมภีร์อย่างไรดี

บางคนปฏิเสธที่จะอ่านพระคัมภีร์เพียงเพราะเป็นหนังสือเล่มหนาๆ แต่จริงๆ แล้วถ้าเราจะอ่านพระคัมภีร์ ตั้งแต่หน้าแรกจนหน้าสุดท้ายจะใช้เวลาเพียง 70 ชั่วโมงเท่านั้นเอง หนังสือบางเล่มในพระคัมภีร์ใช้เวลาอ่านเพียงไม่กี่นาที และเนื้อหาบางส่วนยังเป็นบทกวีอันโด่งดังอีกด้วย โอ้โฮ โอ้ นั่นเราคงต้องหันมาอ่าน พระคัมภีร์กันแล้วสินะ

พระคัมภีร์ประกอบไปด้วยหนังสือ 66 เล่ม แต่ละเล่มก็จะแยกเป็นบทๆ เราสามารถฝึกอ่านจากบทหนึ่งไปยังอีกบทหนึ่ง และพัฒนาการอ่านจากเล่มหนึ่งไล่ไปถึงอีกเล่มหนึ่ง การใช้เวลาสงบๆ ในแต่ละวันเพื่ออ่านพระคัมภีร์จะสร้างความสดใหม่ให้แก่ร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณของเราเป็นอย่างมาก

เราสามารถอ่านพระคัมภีร์หนึ่งเล่มจบภายในหนึ่งปีได้ เริ่มโดยการอ่านเพียงวันละ 3 บทในวันจันทร์ถึงวันเสาร์ และวันอาทิตย์วันเดียวอ่านเพิ่มขึ้นเป็น 5 บท โดยสามารถเลือก 2 บทจากพระคัมภีร์เดิมและ 3 บทจากพระคัมภีร์ใหม่ ที่สำคัญคือเมื่ออ่านพระคัมภีร์ให้เราเปิดใจของเรา เปิดความคิดของเราเพื่อจะรับฟังสิ่งที่พระเจ้าจะตรัสกับเราผ่านทางพระคำตอนที่เรารับอ่าน พระคัมภีร์คือคลังสมบัติที่ไม่มีวันหมด

ศึกษาทั้งที เราควรศึกษาพระคัมภีร์ทั้งเล่ม เริ่มจากจดจำชื่อหนังสือแต่ละเล่มในพระคัมภีร์ให้ได้เพื่อเวลาเปิดหา เราจะหาเจอได้อย่างรวดเร็ว หัวใจสำคัญของพระคัมภีร์พูดถึงเรื่องการไถ่ แผนการของพระเจ้าคือเพื่อให้เราได้รับความรอด บาปมีลักษณะอย่างไร? โทษของความบาปคืออะไร? เราจะรับการยกโทษบาปได้อย่างไร? พระเจ้า ทรงรักเราแม้ว่าเราจะไม่เชื่อฟังก็ตาม พระคัมภีร์พูดถึงงานของผู้เผยพระวจนะ, ปุโรหิต, กษัตริย์ และ การคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ คริสตจักรและการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ และการสถาปนา อาณาจักรแห่งสันติสุขของพระองค์บนโลกใบนี้

เมื่อเราอ่านพระคัมภีร์ทั้งเล่มแล้วเราสามารถใช้อย่างหลากหลายวิธีเพื่อศึกษาพระคัมภีร์ได้ ไม่ว่าจะเป็นศึกษาเป็นเล่มๆ ทีละบท, หัวข้อ, เป็นคำๆ โดยให้เขียนใจความสำคัญของแต่ละบทไว้ที่ด้านข้าง ของพระคัมภีร์ ตัวอย่างเช่น สดุดี 23 และ ยอห์น 10 ทั้งสองเล่มพูดถึง ผู้เลี้ยงแกะ, ปฐมกาล 22 พูดถึงอับราฮัมถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชา, ปฐมกาล 24 พูดถึงการหาเจ้าสาวให้อิสอัค เป็นต้น หน้า 10-29 ให้ความรู้ความสำคัญหนังสือต่างๆ ในพระคัมภีร์

ศึกษาจากชีวิตของบุคคลในพระคัมภีร์ หน้า 30-37 ให้ความรู้รวมของบุคคลที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ ทั้งชายและหญิง

ศึกษาพระสัญญาของพระเจ้าที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์, ศึกษาเกี่ยวกับการเผยพระวจนะเรื่องการไถ่ที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์เดิม การเผยพระวจนะนั้นสำเร็จสมบูรณ์โดยพระเยซูคริสต์

ขณะที่เราศึกษาพระคัมภีร์พระวิญญาณจะช่วยให้เรารู้จักพระคำของพระเจ้าลึกยิ่งขึ้น ทั้งยังช่วยนำเราไปสู่ความจริงทั้งหมด (ยอห์น 16:13) จากนั้นให้เรา “อ่าน, เรียนรู้, ใคร่ครวญความจริงที่ได้อ่านไปเพื่อพระคำ ที่เราอ่านนั้นจะนำไปสู่การประพฤติตามพระวาทะของพระเจ้า

เมื่อศึกษาพระคัมภีร์ให้เราอธิษฐานตามพระธรรมสดุดี 119:18-19 ที่กล่าวว่า “ขอทรงเปิดตาของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะเห็นสิ่งมหัศจรรย์ทั้งหลายในบทบัญญัติของพระองค์ ข้าพระองค์เป็นคนแปลกหน้า ในโลกนี้ ขออย่าทรงซ่อนพระบัญชาไว้จากข้าพระองค์”

เรามีพระคัมภีร์ได้อย่างไร?

พระคัมภีร์คือของขวัญที่ล้ำค่าที่สุดในโลก ขายดีที่สุดในร้านหนังสือ คำว่า “พระคัมภีร์” มาจากคำภาษากรีก *biblion* ซึ่งมีความหมายว่า “หนังสือ” สำหรับคนจำนวนมากถ้าเขาต้องเลือกหนังสือสักหนึ่งเล่ม พระ คัมภีร์ คือหนังสือที่พวกเขาจะเลือกอ่าน

เรามีชุดของหนังสือนี้ได้อย่างไรกัน? มันไม่ได้หล่นคู่มาจากสวรรค์ในสภาพที่ถูกตีพิมพ์อย่างสวยงาม ในความเป็นจริงคือ พระคัมภีร์มาจากพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้คลุมนำให้บุคคลที่มาจาก พระเจ้า” 2 เปโตร 1:21 (ฉบับอ่านเข้าใจง่าย) เราเรียกสิ่งนี้ว่า การคลุมนำจากพระเจ้า “พระเจ้า-ลมหายใจ”

แต่เริ่มแรกมนุษย์ไม่ได้มีพระคัมภีร์เป็นเล่มๆ พวกเขาใช้การจดจำผ่านทางพ่อเล่าสิ่งที่พระเจ้าตรัสให้ ลูกฟัง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวอันน่าตื่นตะลึงที่สวนเอเดน, น้ำท่วมโลก, ชาวฮีบรูถูกปลดปล่อยจากการเป็นทาสที่อียิปต์ เรื่องราวเหล่านี้ถูกถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น เรื่องราวบนโลกยังผ่านไปไม่นานในขณะที่ช่วงชีวิตของมนุษย์ผ่านไปรุ่นแล้วรุ่นเล่า

เมื่อเวลาผ่านไปมนุษย์เรียนรู้จักการเขียน การเขียนแรกคือการเขียนบนหินและแผ่นดินเหนียว จากนั้นก็พัฒนามาเป็นการเขียนบนแผ่นปาปรัสซึ่งทำมาจากพืชที่ปลูกตามลุ่มน้ำไนล์ ซึ่งชาวอียิปต์, กรีก และโรมัน นิยมใช้ทำหนังสือม้วน

การบันทึกสิ่งที่พระเจ้าตรัสกับบรรพบุรุษจึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมากเพราะจะทำให้เราไม่ลืมเรื่องราวเหล่านั้นเมื่อเวลาผ่านไป

ในพระคัมภีร์พระเจ้าทรงตรัสถึงสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดบนโลกใบนี้ แม้สิ่งต่างๆ จะดับสูญไปแต่ถ้อยคำของพระเจ้าจะยังคงอยู่ รวมถึงความรัก, น้ำพระทัยและ แผนการของพระเจ้าที่จะให้เราได้อยู่กับพระองค์

ตลอดไปด้วย ดังนั้นถ้อยคำและคำพยากรณ์ของพระเจ้าจึงได้ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ พวกเขาจึงได้บันทึกสิ่งเหล่านี้ไว้อย่างดีและคงไว้ซึ่งความถูกต้องที่สุดเพื่อให้เราไม่เข้าใจหรือยึดถือพระเจ้าในทางที่ผิดๆ

พระคัมภีร์แบ่งเป็นสองส่วนด้วยกัน เนื่องด้วยการบันทึกสิ่งที่พระเจ้าเปิดเผยนั้นอยู่ในสองช่วงเวลา การเปิดเผยแรกเกิดขึ้นในยุคของชาวฮีบรู เราเรียกว่า “พันธสัญญาเดิม” ช่วงที่สองเกิดในยุคของพระเยซู และคริสตจักรของพระองค์ เราเรียกว่า “พันธสัญญาใหม่”

ภาษาดั้งเดิม

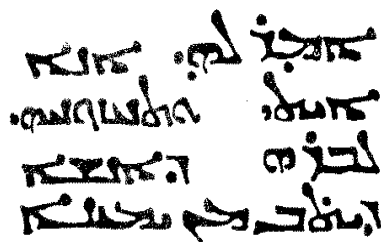
ต้นฉบับของพระคัมภีร์ถูกเขียนขึ้นโดยใช้ 3 ภาษาด้วยกันคือ ฮีบรู, อารามิก และ กรีก พระคัมภีร์เดิมส่วนใหญ่ถูกเขียนในภาษาฮีบรู และพระคัมภีร์ใหม่ถูกเขียนขึ้นในภาษากรีก และภาษาอารามิกที่ปรากฏเพียงไม่กี่แห่งเท่านั้น

ฮีบรู พระคัมภีร์เดิมถูกเขียนขึ้นในภาษาฮีบรู ซึ่งเป็นภาษาของชาวยิวในสมัยนั้น ภาษาฮีบรูถูกเรียกว่าภาษาเซมิติก เพราะมีรากฐานมาจากชาวเซมซึ่งเป็นลูกหลานของโนอาห์ซึ่งมีถิ่นฐานอยู่ที่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียนฝั่งตะวันตก แม่น้ำเฟรทสและไทกริสอยู่ทางทิศตะวันออกของเทือกเขาอาร์มาเนียตอนเหนือ และชายฝั่งของประเทศอาระเบียทางตอนใต้พูดภาษาฮีบรู

ฮีบรู

พระคัมภีร์เดิมของชาวยิวถูกเขียนขึ้นเป็นร้อยแก้วด้วยภาษากรีกที่สวยงาม เข้าใจง่าย อธิบายชัดเจน เป็นบันทึกประวัติศาสตร์และความรักของพระเจ้า พระคัมภีร์เดิมถูกเขียนขึ้นโดยคนหลายรุ่นอายุและ ถูกเขียนในหลายๆ ประเทศ

อารามิก

อารามิก พระคัมภีร์บางเล่ม เช่น เอสรา 4:8-6:18; 7:12-26, ดาเนียล 2:4-7:28, เยเรมีย์ 10:11 ถูกเขียนขึ้น

ในภาษาอารามิก ในสมัยของพระเยซูคริสต์ผู้คนในปาเลสไตน์ใช้ภาษาอารามิก พระเยซูอาจใช้ภาษาอารามิกด้วยเช่นกัน

กรีก หนังสือทุกเล่มในพระคัมภีร์ใหม่ถูกเขียนขึ้นในภาษากรีกแม้ว่าต้นฉบับของพระธรรมมัทธิวอาจเขียนด้วยภาษาฮีบรู ภาษากรีกในพระคัมภีร์ใหม่คือภาษาที่ใช้ทั่วไปและยังเป็นที่นิยมไปทั่วตะวันออกไกล เนื่องจาก กษัตริย์อเล็กซานเดอร์มหาราชซึ่งอยู่ก่อนพระเยซูถึง 300 ปี

กรีก

พระคัมภีร์เดิมที่เขียนในภาษาฮีบรูได้รับการแปลเป็นภาษากรีกที่เมืองอเล็กซานเดรีย (285-246 ก.ค.ศ.) เพื่อเก็บไว้ในห้องหนังสือสำหรับชาวกรีกที่พูดภาษาฮิวซึ่งเป็นที่ยุ่จักกันในชื่อ เซปตัวจินท์ (จากภาษาละติน -70) คาดว่ามี นักวิชาการจำนวน 72 คนร่วมกันแปลพระคัมภีร์ฉบับนี้

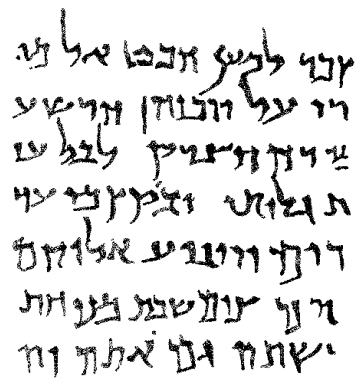
พระคัมภีร์โบราณ

อย่างที่เรารู้กันว่าพระคัมภีร์ถูกเขียนขึ้นสองภาษา คือ พระคัมภีร์เดิมเขียนในภาษาฮีบรู และพระคัมภีร์ใหม่ เขียนในภาษากรีก

ต้นฉบับพระคัมภีร์ที่เขียนขึ้นฉบับแรกนั้นไม่มีแล้ว เพราะพวกเขาเขียนบนกระดาษปาปิรัสและบนวัสดุที่เน่าเปื่อยได้ เมื่อเวลาผ่านไปวัสดุเหล่านี้ก็ถูกทำลายไปตามกาลเวลา แต่สำเนาต้นฉบับที่คัดลอกไว้ยังคงถูกค้นพบอยู่เรื่อยๆ

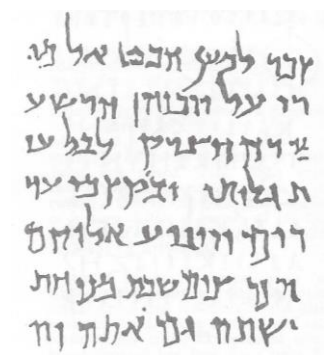
ในปี ค.ศ. 1947 หนังสือม้วนของอิสยาห์ได้ถูกค้นพบในถ้ำเกลือที่อยู่ใกล้ทะเลตาย ขณะที่ค้นพบปรากฏว่า หนังสือม้วนนี้ถูกห่อหุ้มด้วยเรซิน ผู้เชี่ยวชาญสันนิษฐานว่าหนังสือนี้ถูกเขียนขึ้นในช่วงศตวรรษที่ 1

ก่อน คริสตศักราช ถือว่าเป็นต้นฉบับพระคัมภีร์ภาษาฮีบรูที่เก่าแก่ที่สุดเมื่อเทียบกับข้อความในพระคัมภีร์ที่เราอ่านในปัจจุบันปรากฏว่าเนื้อความต่างๆ นั้นไม่แตกต่างกันเลย

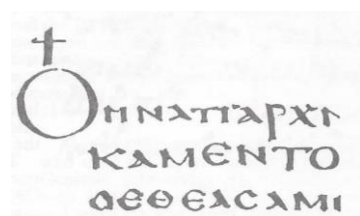
DEAD SEA SCROLL OF THE BOOK OF ISAIAH

พระคัมภีร์เดิมเป็นภาษาฮีบรูนั้นส่วนใหญ่ใช้ในวิหารและธรรมศาลา ส่วนพระคัมภีร์ใหม่เป็นภาษากรีก เพราะในสมัยของพระเยซูคริสต์และอัครทูตนั้นชาวยิวใช้ภาษากรีกในชีวิตประจำวัน

CODEX SINAITICUS (BRITISH MUSEUM)

เมื่อศาสนาคริสต์ถูกเผยแพร่ไปทั่วจักรวรรดิโรมันทำให้ผู้คนอยากเรียนรู้ถ้อยคำของพระเจ้าในภาษาของตนเอง ซึ่งภาษาละตินคือภาษาที่คนใช้ในจักรวรรดิโรมันทำให้มีการแปลเป็นภาษาละติน ท่านบิชอปแห่งโรมได้ มอบหมายให้เจอโรมซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญได้ทำการปรับปรุง แก้ไข และทำการจัดแปลใหม่ให้ดีขึ้น

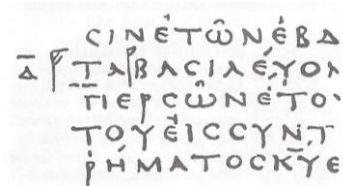

CODEX ALEXANDRINUS (BRITISH MUSEUM)

ดังนั้น เจอโรมจึงได้ย้ายไปอยู่ที่ปาเลสไตน์ที่ซึ่งสภาพแวดล้อมได้สร้างแรงบันดาลใจให้งานเขียนของเขาเป็นอย่างมาก เขาได้เริ่มแปลพระคัมภีร์จากภาษากรีกเป็นภาษาละติน จากนั้นก็ได้แปลพระคัมภีร์เดิม

จากภาษาฮีบรูเป็นภาษาละตินด้วย เขาใช้เวลาทั้งสิ้น 25 ปีในการแปลงานชิ้นนี้ให้สำเร็จ (ประมาณ คศ. 383-410) งานแปลของเขาสำเร็จเป็นอย่างดีจนกลายมาเป็นพระคัมภีร์ที่ใช้กันอยู่ในทวีปยุโรป

ต้นฉบับพระคัมภีร์ในภาษาฮีบรูก็ไม่หลงเหลืออยู่เช่นกัน เพราะชาวยิวมีกฎหมายและประเพณีว่า สำเนาพระคัมภีร์ที่ชำรุดหรือมีข้อบกพร่องจะต้องถูกฝังไว้ ต้นฉบับพระคัมภีร์ฉบับที่สมบูรณ์ที่สุดนั้นมาจากช่วงศตวรรษที่ 10 นักวิชาการชาวยิวได้ใช้ความระมัดระวังอย่างมากในการคัดลอกข้อความในพระคัมภีร์ จากศตวรรษก่อนหน้า ซึ่งช่วงศตวรรษที่ 6 ถึงศตวรรษที่ 10 จะมีความต่างด้านภาษาอยู่เล็กน้อย นักวิชาการได้แนะนำสิ่งที่จะต้องสังเกตไม่ว่าจะเป็นจุดสระหรือการออกเสียงในภาษาฮีบรูที่อยู่ในพระคัมภีร์เดิมที่เราเรียกว่าข้อความ มาโซเรติก

CODEX VATICANUS (VATICAN LIBRARY)

ต้นฉบับพระคัมภีร์ในภาษากรีกนั้นยังคงมีอยู่ คู่ได้จากตัวอย่างที่อยู่ด้านบน พระคัมภีร์และเนื้อหาบางส่วน ในพระคัมภีร์ถูกแปลเป็นภาษาต่างๆ มากกว่า 2,530 ภาษา รวมถึงภาษาไทยด้วย

หนังสือเล่มต่างๆ ในพระคัมภีร์ ใจความสำคัญ

ปฐมกาล

หัวข้อเรื่อง ความหมายของชื่อหนังสือคือ “การเริ่มต้น”

ผู้เขียน หนังสือเล่มแรกที่โมเสสเขียนจากทั้งหมด 5 เล่ม

ช่วงเวลา อดัมมนุษย์คนแรกถึงการเสียชีวิตของโยเซฟในประเทศอียิปต์

อธิบายถึงการกำเนิดของโลก, มนุษยชาติ, ความบาป, การไถ่บาป และชนชาติอิสราเอล หนังสือปฐมกาลได้บันทึกเรื่องราวของคนที่มีชื่อเสียงหลายคน ไม่ว่าจะเป็น อดัม, เอโนค, โนอาห์, อับราฮัม, ยาโคบ, โยเซฟ และยังได้พูดถึงการถูกทดลองของมนุษย์, โศกนาฏกรรมระหว่างคาอินและอาเบล รวมถึงน้ำท่วมโลกด้วย

อพยพ

หัวข้อเรื่อง ในภาษากรีกชื่อหนังสือมีความหมายว่า “ออกไป”

ผู้เขียน โมเสส

ช่วงเวลา ประมาณช่วงเริ่มต้น 1290 ปี กคศ. ครอบคลุมระยะเวลาเกือบ 150 ปี นับตั้งแต่การตายของโยเซฟจนถึงการสร้างพลับพลา

อธิบายถึงการเป็นทาสของอิสราเอลในประเทศอียิปต์และการช่วยกู้ของพระเจ้า การเดินทางผ่านทะเลแดง และถิ่นทุรกันดารสู่ภูเขาซีนาย, การสร้างพลับพลาของโมเสส, รวมถึงบัญญัติ 10 ประการ

เลวีนิติ

หัวข้อเรื่อง กฎหมายของเลวีและปุโรหิต

ผู้เขียน โมเสส

ช่วงเวลา การอพยพ

กล่าวถึงข้อพึงปฏิบัติของปุโรหิตชาวเลวีที่อยู่ในศาสนาอิสราเอล ซึ่งข้อปฏิบัติเหล่านี้ได้สร้างความเข้มแข็ง ฝ่ายวิญญาณให้กับประชาชน และแสดงให้เห็นว่าควรนมัสการพระเจ้าอย่างไร

กัณฑ์วิธี

หัวข้อเรื่อง พูดถึง “การนับจำนวน” (การสำรวจประชากร) ของอิสราเอล

ผู้เขียน โมเสส

ช่วงเวลา ประวัติความเป็นมาของอิสราเอลตั้งแต่ปีที่สองหลังจากออกจากประเทศอียิปต์จนถึงเขตแดนคานาอัน

บันทึกเหตุการณ์ ที่สำคัญและน่าสนใจเกี่ยวกับชนรุ่นใหม่ของอิสราเอล รวมถึงการเดินทางผ่านถิ่น
ทุรกันดารและการครอบครองดินแดนจอร์แดนด้านตะวันออกเพื่อนำสู่การยึดดินแดนแห่งพระสัญญา

เฉลยธรรมบัญญัติ

หัวเรื่อง ในภาษากรีกมีความหมายว่า “กฎหมายที่สอง”

ผู้เขียน โมเสส

ช่วงเวลา สิ้นสุดการเดินทางผ่านถิ่นทุรกันดารของอิสราเอล

ก่อนที่โมเสสจะเสียชีวิตท่านได้กล่าวถึง 3 สิ่งที่สำคัญแก่อิสราเอลและได้แต่งตั้งให้โยชูวนำชนชาติ
อิสราเอลต่อจากท่าน สิ่งที่โมเสสได้กล่าว แก่อิสราเอลคือ พระพร, การตายของโมเสส, และคำเตือนให้เชื่อ
ฟังพระบัญญัติของพระเจ้า และโทษของการไม่เชื่อฟัง

โยชูวา

หัวเรื่อง ชีวิตของโยชูวา

ผู้เขียน โยชูวา

ช่วงเวลา การยึดดินแดนพันธสัญญา (ประมาณ 1,250 ปี ก.ค.ศ.)

โยชูวาได้พูดถึงการเข้าสู่เมืองคานาอัน, การยึดดินแดน, การแบ่งเผ่าของชนชาติอิสราเอล และก่อตั้งชนชาติ
พระเจ้าทรงรักษาพระสัญญาที่ให้ไว้กับชนชาติของพระองค์ สุดท้ายพูดถึงการเสียชีวิตของโยชูวา

ผู้วินิจฉัย

หัวเรื่อง เรื่องราวของชนชาติอิสราเอลภายใต้ผู้วินิจฉัย 15 คน

ผู้เขียน โยชูวาและซามูเอล

ช่วงเวลา การตายของโยชูวาสู่ช่วงเวลาของอิสราเอลภายใต้การปกครองของ “ซาอูล” กษัตริย์องค์
แรก

เป็นเรื่องราวประวัติศาสตร์ความขัดแย้งภายในประเทศและสงครามกับคานาอันประเทศเพื่อนบ้าน และยัง
บันทึกถึงความสัจซื่อ, ซอบธรรม และความรักมั่นคงของพระเจ้า

นางรูธ

หัวเรื่อง เรื่องราวชีวิตของนางรูธ

ผู้เขียน อาจจะเป็น ซามูเอล

ช่วงเวลา ยุคผู้วินิจฉัย

เป็นหนึ่งในเรื่องราวอันแสนงดงามที่ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ที่แสดงให้เห็นว่าในช่วงเวลาที่มีดมนที่สุดยังคงมีคนที่ยรักและพร้อมรับใช้พระเจ้าอยู่ โบอาสคือต้นแบบของชายผู้มั่งคั่งร่ำรวย ภูธคือตัวแทนของความพอเพียง, อดทน ,และมีความเชื่อในพระเจ้าที่ยิ่งแท้ นาโอมิคือหญิงที่ยึดถือความเชื่อจนถึงที่สุด

1 ซามูเอล

หัวเรื่อง ยุคผู้วินิจฉัยและซามูเอลปุโรหิต

ผู้เขียน ไม่ทราบแน่ชัด

ช่วงเวลา ยุคของผู้วินิจฉัยจะสิ้นสุดลง อาณาจักรอิสราเอลกำเนิดขึ้นภายใต้การนำของซาอูล (ประมาณ 1020-925 ปี กคศ.)

บันทึกข้อปฏิบัติด้านการเมืองและศาสนาเพิ่มเติมโดยกษัตริย์และผู้เผยพระวจนะ เป็นประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับสามบุคคลสำคัญ ซามูเอลผู้วินิจฉัยคนสุดท้าย, ซาอูลกษัตริย์องค์แรกของอิสราเอล และดาวิด กษัตริย์องค์ที่สองและยิ่งใหญ่ที่สุดของอิสราเอล

2 ซามูเอล

หัวเรื่อง บันทึกเรื่องราวของซามูเอลต่อจากเล่มที่หนึ่ง

ผู้เขียน ไม่ทราบแน่ชัด

ช่วงเวลา การครอบงำของดาวิด (ประมาณ 1000-961 ปี ก.ค.ศ.)

กล่าวถึงการขึ้นครองราชย์ของกษัตริย์ดาวิด การต่อสู้เพื่อยึดดินแดนและทรงเป็นห่วงความเชื่อของประชาชน, ความบาปและผลของบาป ในบทที่ 9 พูดถึงความเมตตาของกษัตริย์ดาวิดที่มีต่อ เมฟีโบเซทหลานชายของซาอูล ในบทที่ 12 นาธานใช้คำอุปมาเรื่องลูกแกะเพื่อตำหนิดาวิด

1 พงษ์กษัตริย์

หัวเรื่อง ประวัติศาสตร์กษัตริย์ของชาวฮีบรู

ผู้เขียน ไม่ปรากฏแน่ชัด

ช่วงเวลา การขึ้นครองราชย์ของซาโลมอนและยุคสมัยของพระองค์

เรื่องราวการพัฒนาประเทศภายใต้การปกครองระบอบกษัตริย์ อิสราเอลคือประเทศแรกที่แตกออกเป็นสองอาณาจักร เป็นหนังสือที่พูดถึงความมั่งคั่ง ฤทธิ์อำนาจและสติปัญญาของซาโลมอน พูดถึงการสร้าง พระวิหาร, การมาเยือนของราชินีแห่งเชบา และการกบฏของชนสิบเผ่าภายใต้การนำของเรโหโบอัม การปรากฏตัวของผู้เผยพระวจนะเอลียาห์ (บทที่ 17-21)

2 พงษ์กษัตริย์

หัวเรื่อง	เรื่องราวต่อจาก 1 พงษ์กษัตริย์
ผู้เขียน	ไมท์ราบแนซด์
ช่วงเวลา	ประวัติศาสตร์ของอิสราเอลและยูดาห์จนถึงช่วงเป็นเชลย (อาณาจักรแตกประมาณ 925- 586 ปี ก.ค.ศ.)

พูดถึงการล่มสลายของอิสราเอลและยูดาห์ ประวัติศาสตร์ของอิสราเอลนั้นเกี่ยวเนื่องด้วยผู้ปกครองที่ชั่วร้าย และคนบาปที่นำพวกเขาสู่การเป็นทาส ยังพูดถึงผู้เผยพระวจนะผู้ยิ่งใหญ่สองคนนั่นคือ เอลียาห์ และเอลีชา ในช่วงรัชสมัยกษัตริย์โยอาส ในบทที่ 11 และ 12 กษัตริย์เฮเซคียาห์ 18-20 โยสิยาห์ 22-23

1 พงสาวดาร

หัวเรื่อง	เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามลำดับเวลา
ผู้เขียน	อาจารย์รวบรวมและแก้ไขโดยเอสรา
ช่วงเวลา	ช่วงเวลาเดียวกับหนังสือพงษ์กษัตริย์

คล้ายกับหนังสือซามูเอลและพงศกษัตริย์ มีเนื้อหาบางส่วนที่คล้ายกัน แตกต่างกันตรงที่หนังสือซามูเอล และพงศกษัตริย์พูดถึงทั้งสองอาณาจักร ในขณะที่พงสาวดารพูดถึงเฉพาะอาณาจักรยูดาห์ กษัตริย์ดาวิดคือ บุคคลหลักของเรื่อง

2 พงสาวดาร

หัวเรื่อง	เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามลำดับเวลา
ผู้เขียน	อาจารย์รวบรวมและแก้ไขโดยเอสรา
ช่วงเวลา	ต่อเนื่องจากหนังสือ 1 พงสาวดาร

2 พงสาวดารมีเนื้อหาที่ต่อเนื่องกับหนังสือพงษ์กษัตริย์ ประเด็นสำคัญอยู่ที่การครองราชย์ของกษัตริย์ในอาณาจักรยูดาห์โดยเริ่มต้นจากซาโลมอน ยูดาห์ทำผิดหลายต่อหลายครั้งแต่มีการปฏิรูปศาสนาเพียงไม่กี่ครั้ง

เอสรา

หัวเรื่อง	เรื่องราวของเอสรา
ผู้เขียน	อาจารย์รวบรวมและแก้ไขโดยเอสรา
ช่วงเวลา	ประวัติศาสตร์ของชาวยิวที่ต่อจากพงสาวดาร (การเป็นเชลยในบาบิโลน ประมาณ 586-516 ปี ก.ค.ศ.)

เนื้อหาเกี่ยวกับช่วงสำคัญของประวัติศาสตร์ชาวยิวโบราณ - การกลับสู่แคว้นยูเดียหลังจากการถูกต้อนไป เป็นเชลยที่บาบิโลนเป็นเวลาถึง 70 ปี บทที่ 1-6 เศรษฐบาลนำชาวฮีบรูกลุ่มแรกกลับไปยังเยรูซาเล็ม บทที่ 7-10 ทศปีหลังจากนั้น เอสราได้นำกลุ่มที่สองเดินทางกลับอิสราเอล

เนหะมีห์

หัวข้อ เรื่องราวของเนหะมีห์
ผู้เขียน อาจจะเป็นเนหะมีห์ และมีเอสราช่วยเขียน
ช่วงเวลา เรื่องราวต่อจากหนังสือเนหะมีห์ ประวัติศาสตร์ของพระคัมภีร์สิ้นสุดที่หนังสือเล่มนี้ (ประมาณ 420 ปี ก.ค.ศ.)

บทที่ 1-7 เป็นเรื่องเกี่ยวกับการสร้างกำแพงรอบเยรูซาเล็ม บทที่ 8-13 พูดถึงชีวิตแห่งความเชื่อของคนในชาติ หนังสือเล่มนี้เป็นประวัติของเนหะมีห์ ความปรารถนาที่จะฟื้นฟูกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่, หน้าที่ และเพื่อนร่วมงาน และการสำรวจสำมะโนประชากร ในบทที่ 8 พูดถึงการอ่านและสอนพระบัญญัติของพระเจ้า

เอสเธอร์

หัวข้อ เรื่องราวของเอสเธอร์ หญิงชาวยิวที่กลายเป็นราชินีของกษัตริย์เปอร์เซีย
ผู้เขียน ไม่ปรากฏแน่ชัด
ช่วงเวลา ยุคของเนหะมีห์และเอสรา
เรื่องราวอันน่าทึ่ง งดงาม และเปี่ยมด้วยพลัง ในบทที่ 1 และ 2 เรื่องราวการเฉลิมฉลองของกษัตริย์อาหสุเอรัส บทที่ 3-7 พูดถึงเอสเธอร์ บทที่ 8-10 พูดถึงเทศกาลปูริม เรื่องราวในหนังสือนี้แสดงให้เห็นว่า พระเจ้าทรงเสด็จมาช่วยชาวยิวที่ต้องเป็นเชลยอยู่เสมอ ทรงช่วยเขาให้รอดพ้นจากการถูกประหารเพราะความกล้าหาญและความซื่อสัตย์ของราชินีเอสเธอร์

โยบ

หัวข้อ เรื่องราวของโยบ
ผู้เขียน ไม่ทราบแน่ชัด
ช่วงเวลา เหตุการณ์ในหนังสือเล่มนี้เก่าแก่ที่สุดเกิดขึ้นก่อนการเริ่มต้นของชนชาติยิว
หนึ่งในหนังสือบทกวีที่ยอดเยี่ยมเล่มหนึ่งของโลก พูดถึงความล้าลึกแห่งการทุกข์ทรมานของมนุษย์ที่เชื่อว่า โยบ บุคคลที่นับว่าเป็นคนชอบธรรมแต่ต้องสูญเสียครอบครัว สุขภาพ และทรัพย์สินเงินทองทั้งหมด มีเพื่อน

สามคนมาช่วยปลอบใจโยบ โดยการถกเถียงกันเรื่องความทุกข์ยากของเขา สุดท้ายโยบกลับสู่ความสุข และความมั่งคั่งอีกครั้งอย่างงดงาม

สดุดี

หัวข้อเรื่อง “สดุดี” หมายถึง “เพลง” เป็นกวีนิพนธ์ที่ใช้ขึ้นต้นการเล่นเพลง

ผู้เขียน ส่วนมากถูกเขียนโดย ดาวิด

ช่วงเวลา หนังสือสดุดีทั้ง 150 ถูกรวบรวมไว้ในหนังสือเพลงเพื่อใช้ในวิหารหลังที่สอง น่าจะใช้เวลาเขียนทั้งสิ้น 1,000 ปีขึ้นไป

หนังสือสดุดีจะทำให้เราได้สัมผัสกับประสบการณ์และความหวังของผู้คน เป็นบทเพลงที่ร้องสรรเสริญพระเจ้า และยังพูดถึงประวัติศาสตร์ของอิสราเอลและสิ่งที่พระเจ้าทรงทำงานกับพวกเขา บทที่โด่งดังคือ 1, 8, 19, 22-24, 27, 34, 37, 40, 42, 46, 51, 71, 90, 91, 103, 104, 119, 139 ซึ่งเราเรียกว่า “เพลงสรรเสริญพระเมสสิยาห์”

สุภาษิต

หัวข้อเรื่อง ข้อคิดด้านศีลธรรมและศาสนา

ผู้เขียน ซาโลมอนคือผู้เขียนหรือเรียบเรียงหลัก

ช่วงเวลา สุภาษิตที่เก่าแก่ที่สุดเขียนขึ้นตอนต้นศตวรรษที่ 8

เป็นงานเขียนที่รวบรวมสติปัญญาของคนหลายยุคหลายวัยเพื่อใช้เป็นแนวทางให้กับลูกหลาน แนวการเขียนเป็นแบบพ่อสอนลูกชาย พ่อที่ไม่ได้เน้นให้ลูกมีแค่คุณธรรมเท่านั้นแต่ลูกควรจะมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า ในหนังสือได้เปรียบเทียบระหว่างสติปัญญาและความโง่เขลา ความชอบธรรมและความบาป

ปัญญาจารย์

หัวข้อเรื่อง ภาษากรีก หมายความว่า “นักเทศน์”

ผู้เขียน ซาโลมอน

ช่วงเวลา เขียนในช่วงปลายรัชสมัยของซาโลมอน (ประมาณ 930 ปี ก.ค.ศ.)

พูดถึงหากไม่มีพระเจ้าความมั่งคั่งและความสุขที่ได้รับก็เป็นสิ่งที่ไม่มีความหมาย คำว่า “อนิจจัง” ถูกใช้ถึง 38 ครั้ง ปัญหาของมนุษย์คือการไขว่คว้าหาความสุข แต่สติปัญญาที่แท้จริงอยู่ที่ความยำเกรงพระเจ้า

เพลงซาโลมอน

หัวเรื่อง เรียกอีกชื่อว่า “เพลงแห่งเพลง” มีความหมายว่า “สุดยอดเพลง”

ผู้เขียน ซาโลมอน (1:1)

ช่วงเวลา สร้างพระวิหาร

บทสนทนาระหว่างกษัตริย์กับเจ้าสาวของพระองค์ อธิบายถึงความรักที่บริสุทธิ์ระหว่างผู้ชายและภรรยา แสดงให้เห็นความมั่งคั่งและความศักดิ์สิทธิ์ของความรักและการแต่งงาน ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความรักของพระเจ้าที่มีต่อประชากรของพระองค์ที่ถูกถ่ายทอดทางพระบุตรของพระองค์ที่สละชีวิตเพื่อเจ้าสาวคือคริสตจักร

อิสยาห์

หัวเรื่อง ผู้เผยพระวจนะที่ยิ่งใหญ่ของอิสราเอล

ผู้เขียน อิสยาห์

ช่วงเวลา ระหว่างการครองราชย์ของกษัตริย์สี่พระองค์ในยูดาห์ (ประมาณ 750-700 ปี ก.ศ.)

อิสยาห์, เยเรมีย์, เอเสเคียล และดาเนียล ถูกเรียกว่าหนังสือผู้เผยพระวจนะใหญ่เนื่องด้วยขนาดของหนังสือของพวกเขา หนังสืออิสยาห์ประกอบด้วยคำพยากรณ์, คำเทศนา, บทสรรเสริญ, เรื่องเล่า และ อัครชีวประวัติ ในบทที่ 40-66 ผู้เขียนได้ให้คำหนุนใจแก่อิสราเอลที่เป็นเชลย พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่สูงสุด ไม่มีสิ่งใดขัดขวางการฟื้นฟูของพระองค์ได้

เยเรมีย์

หัวเรื่อง เยเรมีย์เผยพระวจนะแก่ยูดาห์เมืองที่ล่มสลายและการฟื้นคืนสภาพดี

ผู้เขียน เยเรมีย์

ช่วงเวลา ช่วงเวลาแห่งความยากลำบากของอาณาจักรยูดาห์ ตั้งแต่โยสิยาห์จนถึงยุคที่ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย (ประมาณ 625-565 ปี ก.ศ.)

เยเรมีย์ “ผู้พยากรณ์เจ้าน้ำตา” ผู้ซึ่งอุทิศตนเพื่อประชาชนแต่กลับได้รับการดูหมิ่นเป็นการตอบแทน เขา ร้องไห้ให้กับความตกต่ำฝ่ายวิญญาณของชาวยิว, คำทำนายเรื่องการเป็นเชลยในบาบิโลนและการฟื้นคืน ให้กลับสู่สภาพดี เยเรมีย์ยังมีชีวิตอยู่เมื่อพระเจ้าทรงพิพากษายูดาห์ และเยเรมีย์ยังได้อ้างถึงอาณาจักรของ พระเมสสิยาห์ที่จะมาในอนาคตด้วย

เพลงคร่ำครวญ

หัวเรื่อง ผลจากคำทำนายของเยเรมีย์

ผู้เขียน เยเรมีย์

ช่วงเวลา หลังจากอิสราเอลถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย

เยเรมีย์โศกเศร้าคร่ำครวญถึงภาพที่น่าเศร้าของอิสราเอล พระเจ้าทรงทำลายกรุงเยรูซาเล็มและพระวิหาร เยเรมีย์แสดงให้ทุกคนเห็นว่าเหตุใดพระเจ้าจึงอนุญาตให้เยรูซาเล็มอยู่ในสภาพที่ตกต่ำเช่นนี้ ตอนท้ายจบด้วยคำอธิษฐานขอพระเมตตาของพระเจ้า

เอเสเคียล

หัวเรื่อง เรื่องราวของเอเสเคียล

ผู้เขียน เอเสเคียล ผู้เผยพระวจนะพลัดถิ่นแห่งอิสราเอล

ช่วงเวลา เอเสเคียลใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางชาวยิวที่ถูกเนบูกัสนเนสซาร์กวาดต้อนไป
(ประมาณ 586 ปี ก.ค.ศ.)

มีคำทำนายอยู่ 3 เรื่อง คือ การล่มสลายของยูดาห์และเยรูซาเล็ม, การพิพากษา 7 ประเทศและเมืองต่างๆ, การกลับคืนสู่สภาพดีของอิสราเอล นิमितที่เขาได้รับนั้นแปลกประหลาดและยังมีภาพคำอุปมาอุปมัยที่ยากจะเข้าใจแต่คำสอนที่อยู่ในหนังสือกลับชัดเจน

ดาเนียล

หัวเรื่อง เรื่องราวของดาเนียล

ผู้เขียน ดาเนียล

ช่วงเวลา กษัตริย์เนบูกัสนเนสซาร์ได้กวาดต้อนดาเนียลไปเป็นเชลย แม้เป็นเชลยแต่เขาดำรงตำแหน่งสูงในรัฐบาล (ช่วงเวลาถูกกวาดต้อนไปบาบิโลน ประมาณ 586-516 ปี ก.ค.ศ.)

เรื่องราวเกี่ยวกับการถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยของดาเนียลและเพื่อนอีกสามคน พวกเขาจงรักภักดีต่อความเชื่อของเขาและเขาได้รับการสนับสนุนจากกษัตริย์ ความฝันของกษัตริย์แสดงให้เห็นถึงความล่มสลายและรุ่งเรืองของอาณาจักร 4 แห่ง ได้แก่ บาบิโลน, เปอร์เซีย, กรีก และ โรม อาณาจักรที่จะมาท้ายสุดคืออาณาจักรของพระเจ้า

โฮเซยา

หัวข้อเรื่อง เรื่องราวของผู้เขียน

ผู้เขียน โฮเซยาผู้เผยพระวจนะอาณาจักรเหนือ

ช่วงเวลา หลังการรัชสมัยของเยโรโบอัมที่สองและการล่มสลายของอาณาจักรเหนือ มีหนังสืออีก 12 เล่ม เรียกว่าผู้เผยพระวจนะน้อยเหตุที่เรียกเช่นนั้นเพราะจำนวนหน้าหนังสือสั้นกว่าผู้เผยพระวจนะใหญ่ โฮเซยาให้ความสนใจต่ออิสราเอลที่ถึงวาระต้องชดใช้ความบาปเนื่องด้วยประชากรหันหนีจากพระเจ้าและพระวจนะของพระองค์ ผู้ปกครองประเทศก็กลายเป็นฆาตกรและผู้ทำผิดศีลธรรมเสียเอง ปุโรหิตกลายเป็นผู้ปฏิบัติศาสนกิจที่น่าอับอายโดยการหันไปกราบไหว้รูปเคารพ ผู้นำหันไปขอความช่วยเหลือจากอัสซีเรียและอียิปต์แต่ไม่เคยหันไปพึ่งพาพระเจ้าเลย

โยเอล

หัวข้อเรื่อง เรื่องราวของผู้เขียน

ผู้เขียน โยเอล ผู้เผยพระวจนะแห่งยูดาห์

ช่วงเวลา ประมาณ 825 ปี ก.ค.ศ. โยอาซขึ้นปกครองยูดาห์ ยูดาห์ถูกลงโทษโดยฝูงตั๊กแตน ประชาชนพร้อมใจกันอดอาหารและอธิษฐาน โยเอลได้พูดถึงการพิพากษาสุดท้ายของประชาชาติก่อน ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเทลงมา บรรดาผู้เชื่อจะได้รับบำเหน็จและผู้ทำผิดจะถูกลงโทษ

อาโมส

หัวข้อเรื่อง เรื่องราวของผู้เขียน ชื่อของเขาหมายความว่า “ภาระหนัก”

ผู้เขียน อาโมส ผู้เลี้ยงแกะจากเมืองเล็ก ๆ ของยูดาห์

ช่วงเวลา ก่อนโฮเซยา (ประมาณ 786-746 ปี ก.ค.ศ.)

อิสราเอลอยู่ภายใต้การปกครองของเยโรโบอัมซึ่งมีทั้งอำนาจ ความมั่งคั่ง การทุจริต และการกดขี่ข่มเหง อาโมสถูกส่งให้ไปประกาศเตือนเรื่องความอยุติธรรมทางสังคมและการพิพากษาที่จะมาถึงเนื่องด้วยความบาปของพวกเขา

โอบาดีห์

หัวข้อเรื่อง จากผู้เผยพระวจนะ ชื่อของเขามีความหมายว่า “ผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์”

ผู้เขียน หนึ่งในผู้เผยพระวจนะน้อย

ช่วงเวลา อาจเป็นหนึ่งในช่วงที่ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย

โอบาดีห์คือหนังสือที่สั้นที่สุดในพระคัมภีร์เดิม มีเพียงบทเดียวเท่านั้น และพูดถึงประเด็นเดียวคือ การทำลายล้างเอโดมอย่างสิ้นซาก เอโดมคือลูกหลานของเอซาว ผู้ซึ่งเป็นศัตรูกับอิสราเอลตั้งแต่นานมาแล้ว พระเจ้าทรงต่อสู้ผู้ที่ตั้งตนขึ้นขัดขวางบุตรของพระองค์

โยนาห์

หัวข้อ เรื่องราวของโยนาห์

ผู้เขียน ไม่ปรากฏแน่ชัด

ช่วงเวลา โยนาห์มีชีวิตอยู่ในช่วงรัชสมัยของเยโรโบอัมที่สอง

โยนาห์ถูกเรียกให้เป็นผู้ประกาศที่เมืองนินะเวห์เมืองหลวงของประเทศอัสซีเรียเพื่อเตือนให้คนกลับใจใหม่ ชาวอัสซีเรียคือศัตรูของเขา โยนาห์พยายามจะหนีเมื่อถูกเรียก แต่มีปลาตัวใหญ่ได้กลืนเขาเข้าไปทำให้เขากลับใจใหม่และเชื่อฟังพระเจ้า จึงเดินทางไปเล่าถึงพระเมตตาของพระเจ้าให้คนในเมืองนินะเวห์ฟัง

มีคาห์

หัวข้อ ผู้เผยพระวจนะที่ชื่อของเขามีความหมายว่า “ใครเป็นเหมือนพระเยโฮวาห์”

ผู้เขียน ชาวเมืองโมเรเซทแห่งยูดาห์

ช่วงเวลา การพยากรณ์ที่ได้รับในช่วง 50 ปี ตั้งแต่ช่วงต้นรัชกาลโยธามจนถึงช่วงปลายของเฮเซคียาห์

มีคาห์เตือนยูดาห์และอิสราเอลว่าการพิพากษาที่จะมาถึงนั้นเป็นเพราะพวกเขาไม่เชื่อฟังพระสัญญาของพระเจ้า แต่เขาก็ได้ให้ข้อความแห่งความหวังไว้ว่า หลังการที่ทั้งสองประเทศถูกทำลายแล้วนั้นจะมีการบูรณะใหม่เกิดขึ้น มีคาห์ได้ทำนายไว้ว่าพระเยซูคริสต์จะบังเกิดในเบธเลเฮม (5:2) บทที่ 6:8 พูดถึงนิยามของศาสนาที่แท้จริง

นาฮูม

หัวข้อ ผู้เผยพระวจนะซึ่งชื่อของเขามีความหมายว่า “ผู้เล้าโลมใจ”

ผู้เขียน ชาวเมืองเอลโขช ซึ่งอยู่ในหมู่บ้านในแคว้นกาลิลี

ช่วงเวลา นาฮูมเผยพระวจนะในช่วงรัชสมัยของเฮเซคียาห์

นาฮูมได้เผยพระวจนะถึงการทำลายล้างเมืองนินะเวห์ โยนาห์ได้เคยมาเตือนชาวเมืองนี้ให้กลับใจใหม่ ประชาชนได้พากันกลับใจแต่หลังจากนั้นก็หันกลับไปนับถือรูปเคารพเหมือนเก่า นาฮูมจึงได้ถูกส่งไปบอกข่าวเมืองนี้ว่า พระเจ้าจะทำลายเมืองนี้

ฮาบากุก

หัวเรื่อง ผู้เผยพระวจนะซึ่งชื่อเขามีความหมายว่า “คนที่ถูกสวมกอด”

ผู้เขียน ไม่ปรากฏชัด

ช่วงเวลา ประมาณ 600 ปี ก.ค.ศ.

ฮาบากุกได้เห็นพระเจ้าทรงใช้คนเคลเดียเพื่อพิพากษาและทำลายเมืองนินะเวห์ ทั้งๆ ที่คนเคลเดียเป็นคนที่ชั่วร้ายมาก พระเจ้าใช้คนเช่นนั้นได้อย่างไร? คำตอบของผู้เผยพระวจนะคือ “คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความซื่อสัตย์” ฮาบากุก 2:4

เศฟันยาห์

หัวเรื่อง ผู้เผยพระวจนะเศฟันยาห์ผู้ซึ่งชื่อที่มีความหมายว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงหลบซ่อน”

ผู้เขียน เศฟันยาห์อาจเป็นโหลนของกษัตริย์เฮเซคียาห์ผู้ยิ่งใหญ่

ช่วงเวลา เขาเผยพระวจนะในรัชสมัยของโยสิยาห์

เศฟันยาห์ประกาศว่าพระเจ้าจะทรงลงโทษบรรดาประชาชนชาติรวมถึงยูดาห์ด้วยหากพวกเขายังคงต่อต้านพระบัญญัติของพระเจ้า พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะช่วยคนของพระองค์เสมอ หลังจากที่พิพากษาแล้วจะมีสวรรค์และโลกใหม่บังเกิด

ฮักกัย

หัวเรื่อง เรื่องราวจากผู้เผยพระวจนะ

ผู้เขียน ผู้เผยพระวจนะคนนี้กลับมาจากถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยที่แบบิโลน

ช่วงเวลา หลังจากชาวยิวเดินทางกลับมายังอิสราเอล (ประมาณ 536 ปี ก.ค.ศ.)

ฮักกัยกล่าวตำหนิคนของพระเจ้าที่ในเวลาี่พระเจ้าทรงนำเขากลับสู่แผ่นดินแล้วแต่พวกเขากลับละเลยที่จะสร้างพระนิเวศของพระเจ้า พวกเขาไม่สนใจในเรื่องของตัวเอง ฮักกัยเผยพระวจนะเรื่องพระเยซูคริสต์และอาณาจักรของพระองค์

เศคาริยาห์

หัวเรื่อง ผู้เผยพระวจนะซึ่งชื่อเขามีความหมายว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงระลึกถึง”

ผู้เขียน ผู้เผยพระวจนะคนที่ 11 ในจำนวนผู้เผยน้อย

ช่วงเวลา สองเดือนหลังจากฮักกัยเผยพระวจนะ

เศคาริยาห์และฮักกัยได้หนุนใจผู้ที่กลับมาจากการถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยให้ร่วมกันสร้างพระวิหารขึ้นมาใหม่ ผลที่ได้คือทุกคนทุ่มเทสร้างพระวิหารจนแล้วเสร็จภายในเวลา 4 ปี ฮักกัยยังเผยพระวจนะเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์และวันข้างหน้าที่ดีกว่า

มาลาคีย์

หัวข้อเรื่อง ผู้เผยพระวจนะที่ชื่อเขามีความหมายว่า “ผู้ส่งข่าวของเรา”

ผู้เขียน ไม่มีใครรู้

ช่วงเวลา มาลาคีย์คือผู้เผยพระวจนะคนของสุดท้ายของพระคัมภีร์เดิมซึ่งมีชีวิตอยู่ในช่วง 400 ปีก.ศ. พระเจ้าทรงตรัสกับชาวยิวซึ่งเป็นประชากรของพระองค์ไม่ให้หันไปนับถือรูปเคารพ มาลาคีย์ได้ทำนายถึงยอห์น บัพติศมาผู้ซึ่งจะมาเพื่อเตรียมทางให้กับพระผู้ช่วยให้รอดและได้ทำนายปุโรหิตที่ละเลยงาน

มัทธิว

หัวข้อเรื่อง ผู้เขียนคืออัครทูตมัทธิว

ผู้เขียน ก่อนที่เขาจะติดตามพระเยซู เขาเป็นคนเก็บภาษี ชาวฮีบรูเรียกเขาว่า เลวี

ช่วงเวลา เขียนที่ยูเดียประมาณปี ค.ศ. 60

เรื่องราวชีวิตของพระเยซูจากมุมมองของผู้เชื่อชาวยิว จุดมุ่งหมายในการเขียนคือเพื่อแสดงให้เห็นว่า พระเยซูทรงทำให้คำทำนายในพระคัมภีร์เดิมสำเร็จสมบูรณ์ เมื่อได้เรียงลำดับวงศ์แล้วพระเยซูคือเชื้อสายของกษัตริย์ดาวิดซึ่งเป็นลูกหลานของอับราฮัมต้นตระกูลของชนชาติฮีบรู ในฐานะกษัตริย์พระเยซูได้ประกาศเกี่ยวกับอาณาจักรสวรรค์ บทบัญญัติ ผู้เชื่อ และบำเหน็จที่จะได้รับ

มาระโก

หัวข้อเรื่อง มาระโกผู้ร่วมงานของเปาโลกับการเดินทางเป็นมิชชันนารีครั้งแรก

ผู้เขียน เปโตรอาจเป็นผู้ให้ข้อมูลกับมาระโกในการเขียน

ช่วงเวลา มาระโกเขียนในเมืองโรม

มาระโกคือพระกิตติคุณเล่มที่สั้นที่สุด การเขียนเต็มไปด้วยพลัง คำว่า “ทันใดนั้น” ถูกใช้ถึง 35 ครั้ง

มาระโกพูดถึงพระราชกิจสำคัญของพระเยซูในขณะที่พระองค์ทรงอยู่บนโลกนี้ และมีหลายแง่มุมที่บันทึกไว้ในพระธรรมมาระโกแต่ไม่มีในพระธรรมมัทธิวและพระธรรมลูกา

ลูกา

หัวข้อเรื่อง ลูกา “แพทย์เพื่อนรัก”

ผู้เขียน เพื่อนสนิทที่ร่วมเดินทางกับเปาโล

ช่วงเวลา อาจเขียนที่เมืองซีซารียา ประมาณปี ค.ศ 63

นี่คือพระกิตติคุณเล่มที่ยาวที่สุดในทั้งหมด 4 เล่ม และยังเขียนเพื่อคนต่างชาติ (ไม่ใช่ชาวยิว) ผู้เขียนได้พูดถึงประเพณีของชาวยิว ในหลายๆ แห่งใช้ภาษากรีกแทนชื่อในภาษาฮีบรู ลูกาค้นลำดับวงศ์ของพระเยซูได้ไปจนถึงอดัม เป็นพระกิตติคุณที่พูดถึงพระเยซูคริสต์คือพระผู้ช่วยให้รอดของทั้งคนยิวและคนต่างชาติ ลูกาเขียนถึงพระเยซูคริสต์โดยเน้นถึงการเป็นบุตรมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ

ยอห์น

หัวข้อเรื่อง ยอห์น

ผู้เขียน อัครทูตของพระเยซูคริสต์

ช่วงเวลา เขียนที่เอเฟซัสประมาณปี ค.ศ 98

วัตถุประสงค์ในการเขียนพระธรรมเล่มนี้ปรากฏชัดอยู่ใน บทที่ 20:30-31 พระเจ้าทรงสภาพเนื้อหนังและมีชีวิตอยู่ท่ามกลางเราเพื่อนำความรอดมายังเรา พระกิตติคุณเล่มนี้ไม่ได้บันทึกการประสูติหรือประวัตินี้ของพระเยซูไว้ แต่มุ่งเน้นที่คำสอนของพระเยซู ใจความสำคัญอยู่ที่ข้อเดียวคือ ยอห์น 3:16

กิจการของอัครทูต

หัวข้อเรื่อง กิจการของอัครทูตหลังจากการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระเยซูคริสต์

ผู้เขียน ลูกา

ช่วงเวลา ยุคของอัครทูตจนถึงประมาณปี ค.ศ. 63

บันทึกการเผยแพร่ของศาสนาคริสต์นับตั้งแต่วันที่พระเยซูสิ้นพระชนม์จนถึงวันที่เปาโลสิ้นชีวิต การเขียนเริ่มต้นที่เยรูซาเล็ม บทที่ 1-7 และขยายไปยังยูเดียและสะมาเรีย บทที่ 8:1-12 จนถึงสุดปลายแผ่นดินโลก 8:13 เปโตรและเปาโลคือบุคคลเด่นของเรื่อง

โรม

หัวข้อเรื่อง เขียนถึงคริสเตียนในกรุงโรม

ผู้เขียน อัครทูตเปาโล

ช่วงเวลา เขียนจากเมืองโครินธ์ระหว่างสามเดือนที่อยู่ในกรีซ

เปาโลหวังว่าจะได้ไปเยี่ยมคริสเตียนในกรุงโรม เขาได้สอนชาวโรมเรื่องความเชื่อของคริสเตียน รวมถึง การไถ่บาป, ความชอบธรรม และความรอดที่ได้รับโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์ซึ่งเป็น ซึ่งทุกคนที่เชื่อจะ สามารถรับได้ เปาโลยังสอนข้อควรปฏิบัติในการดำเนินชีวิตคริสเตียน

1 โครินธ์

หัวเรื่อง คริสตจักรเมืองโครินธ์ในกรีซ

ผู้เขียน อัครทูตเปาโล

ช่วงเวลา เขียนในเมืองเอเฟซัส ประมาณปี ค.ศ. 57

ในการเดินทางเป็นมิชชันนารีครั้งที่สองของเปาโลเขาได้ก่อตั้งคริสตจักรที่มีความเข้มแข็งในเมืองโครินธ์ขึ้น หลังจากที่เขาได้ไปจากเมืองโครินธ์ ได้เกิดปัญหาที่รุนแรงขึ้นในคริสตจักร เขาจึงได้เขียนจดหมายไป ตักเตือน และให้คำแนะนำ เปาโลประกาศข่าวประเสริฐด้วยฤทธิ์เดชและสติปัญญาที่มาจากพระเจ้า มีการ แยกแยก แบ่งพรรคแบ่งพวกกันภายในคริสตจักร มีการร้องขอให้สอนหลักคำสอนที่ถูกต้อง มีการ ประพฤติผิด ศีลธรรม และข้อเสนอแนะในการปฏิบัติตนอีกมากมาย จดหมายฉบับแรกนี้ เขียนเกี่ยวกับ ความรัก ไว้อย่างงดงาม อยู่ในบทที่ 13

2 โครินธ์

หัวเรื่อง จดหมายฉบับที่สองเขียนโดยเปาโลถึงคริสตจักรเมืองโครินธ์

ผู้เขียน อัครทูตเปาโล

ช่วงเวลา เขียนที่เดิมในเมืองมาซิโดเนีย ไม่ห่างจากฉบับแรก

ประชาชนในเมืองโครินธ์ตอบสนองต่อจดหมายฉบับแรกของเปาโลอย่างดี ปัญหาหลายๆ อย่างได้รับการ แก้ไขและฝ่ายวิญญาณก็ได้รับการฟื้นฟูบ้าง จดหมายฉบับที่สองเปาโลเขียนเพื่อแสดงความชื่นชมยินดี เนื่องจากงานพันธกิจแห่งการประกาศข่าวประเสริฐที่ทำอยู่และวิงวอนให้ร่วมกันถวายเพื่อคนยากจนใน เยรูซาเล็ม เปาโลได้พิสูจน์ให้พวกเขาได้เห็นสิทธิอำนาจของเขาในฐานะอัครทูตและได้สำแดงความรักที่ เขามีต่อคริสตจักรให้ประจักษ์ชัด

กาลาเทีย

หัวเรื่อง คริสตจักรในกาลาเทียแคว้นเอเชียไมเนอร์

ผู้เขียน อัครทูตเปาโล

ช่วงเวลา เขียนในเมืองเอเฟซัส ประมาณปี ค.ศ. 54

เปาโลเขียนจดหมายถึงชาวิวที่เคร่งครัดผู้ซึ่งเป็นศัตรูต่อข่าวประเสริฐ พวกเขามีความสงสัยเกี่ยวกับ สิทธิอำนาจในตัวเปาโล และยืนยันว่าคริสเตียนที่ไม่ใช่ชาวิวต้องปฏิบัติตามหลักศาสนาของชาวิวอย่างเคร่งครัด ในจดหมายฉบับนี้เปาโลเปรียบเทียบระหว่างการเป็นทาสกับการมีอิสระเหนือกฎบัญญัติ

เอเฟซัส

หัวข้อเรื่อง คริสตจักรในเมืองเอเฟซัส

ผู้เขียน อัครทูตเปาโล

ช่วงเวลา เขียนในกรุงโรมประมาณปี ค.ศ 60

เปาโลได้ไปเยี่ยมคริสตจักรที่เอเฟซัสและได้ก่อตั้งคริสตจักรขึ้นที่นั่น คริสเตียนที่เคยนับถือศาสนาิว (ชาวิว) มักแยกตัวเองออกจากคริสเตียนที่ไม่ใช่ชาวิว (คริสเตียนชาวต่างชาติ) จดหมายเอเฟซัสมุ่งเน้นที่ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของคริสเตียนและพูดถึงแก่นแท้และจุดมุ่งหมายหลักของคริสตจักร

ฟิลิปปี

หัวข้อเรื่อง คริสตจักรในเมืองฟิลิปปี

ผู้เขียน อัครทูตเปาโล

ช่วงเวลา อาจจะเขียนในกรุงโรมประมาณปี ค.ศ 60

วัตถุประสงค์ของเปาโลในการเขียนจดหมายฉบับนี้คือเพื่อกระตุ้นให้คริสเตียนรุดหน้าไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ (3:12-16) เปาโลแสดงความหวังใจอย่างลึกซึ้งต่อคริสเตียนในเมืองฟิลิปปีและสิ่งดีๆ ที่ได้รับจากการถูกจำคุกที่กรุงโรม เปาโลอธิบายถึงชีวิตที่ควรค่าแก่ข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ หัวใจของอัครทูตได้รับการเติมเต็มด้วยสันติสุขและความชื่นชมยินดีจากพระเจ้า

โคโลสี

หัวข้อเรื่อง เมืองโคโลสีซึ่งอยู่ในแคว้นเอเชียไมเนอร์

ผู้เขียน อัครทูตเปาโล

ช่วงเวลา เขียนจากกรุงโรมประมาณปี ค.ศ. 60

คริสตจักรในเมืองโคโลสีมีปัญหาเรื่องการสอนเท็จ จดหมายฉบับนี้กล่าวถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าและความเป็นบุคคลของพระองค์ เปาโลได้พูดถึงความเชื่อของชาวโคโลสี จากนั้นก็อธิบายว่าสิ่งเหล่านี้ควรก่อให้เกิดขึ้นในตัวเราเพื่อสะท้อนถึงพระเจ้า

1 เซสะโลนิกา

หัวข้อเรื่อง คริสตจักรในเมืองเซสะโลนิกา

ผู้เขียน อัครทูตเปาโล

ช่วงเวลา อาจเป็นจดหมายฉบับแรกๆ ของเปาโลที่เขียนขึ้นในเมืองโครินธ์ประมาณปี ค.ศ. 49-54

เปาโลส่งทิโมธีไปหนุนใจและเสริมสร้างคริสตจักรนี้ ทิโมธีเป็นคนรายงานให้เปาโลผู้เขียนจดหมายฉบับนี้
สามบทแรกอธิบายว่าคริสตจักรได้รับข่าวประเสริฐได้อย่างไร สองบทสุดท้ายพูดถึงเรื่องศีลธรรม หลักข้อ
เชื่อ และการปฏิบัติตน เปาโลได้ให้ความหวังกับคริสเตียนผู้เชื่อเรื่องการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์

2 เซสะโลนิกา

หัวข้อเรื่อง จดหมายฉบับที่สองถึงคริสตจักรเซสะโลนิกา

ผู้เขียน อัครทูตเปาโล

ช่วงเวลา เขียนที่เมืองโครินธ์ช่วงไม่กี่เดือนก่อนที่จะเขียนจดหมาย 1 โครินธ์

เปาโลชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ และผู้เชื่อควรประพฤติตนอย่างไร
ในแต่ละวัน

1 ทิโมธี

หัวข้อเรื่อง จดหมายถึงทิโมธี สาวกของเปาโล

ผู้เขียน อัครทูตเปาโล

ช่วงเวลา ทิโมธีได้รับการฝึกฝนเรื่องงานพันธกิจคริสเตียน

ทิโมธีคือผู้รับใช้หนุ่มได้รับมอบหมายให้จัดการกับผู้สอนเทียมเท็จและวิธีเป็นผู้รับใช้ที่ดีของพระเยซูคริสต์
เปาโลขอร้องให้ทิโมธีปลูกฝังคุณลักษณะที่ดีในตัวเองมากขึ้นเพื่อเขาจะบรรลุน้ำที่ที่ได้รับมอบหมายใน
คริสตจักร

2 ทิโมธี

หัวข้อเรื่อง จดหมายฉบับที่สองถึงทิโมธี

ผู้เขียน อัครทูตเปาโล

ช่วงเวลา อาจเขียนที่กรุงโรมประมาณปี ค.ศ. 60

เปาโลเขียนจดหมายฉบับที่สองถึงทิโมธีเพื่อนผู้รับใช้ในขณะที่เขาถูกจำคุกอยู่ในกรุงโรมและใกล้จะเสียชีวิต เขาปรารถนาที่จะได้พบทิโมธีแต่ทำไม่ได้จึงได้ให้คำแนะนำผ่านทางจดหมาย เปาโลได้สั่งสอนและหนุนใจศิษยาภิบาลหนุ่มให้มุ่งมั่นทำงานพันธกิจของเขาให้ดี จดหมายฉบับนี้คือบันทึกสุดท้ายของอัครทูตเปาโล

ทิทัส

หัวข้อเรื่อง ชื่อคนที่ระบุในจดหมาย

ผู้เขียน อัครทูตเปาโล

ช่วงเวลา อาจเขียนที่ครีตช่วงที่เปาโลยังมีชีวิตอยู่

หนังสือเล่มนี้ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการ, วินัย, หลักข้อเชื่อที่ถูกต้อง และยังพูดถึงแผนการแห่งความรอดและคำแนะนำสำหรับการดำเนินชีวิตคริสเตียนอีกด้วย

ฟีเลโมน

หัวข้อเรื่อง เขียนถึงสมาชิกในคริสตจักร โคโลสี

ผู้เขียน อัครทูตเปาโล

ช่วงเวลา เขียนในกรุงโรม

เป็นจดหมายฉบับเดียวของเปาโลที่เขียนเป็นการส่วนตัวถึงฟีเลโมน ฟีเลโมนเป็นชาวโคโลสีมีฐานะ มั่งคั่ง ร่ำรวย เปาโลเป็นคนนำเขารับเชื่อ เปาโลเขียนจดหมายถึงฟีเลโมนเรื่องทาสของเขาที่ชื่อ โอนสิมัสซึ่งหนีไปจากบ้านของฟีเลโมน เปาโลได้ชักชวนให้ออนสิมัสกลับไปหานายของเขาและ ร้องขอให้ฟีเลโมนต้อนรับทาสคนนี้ก็กลับไปไม่ใช่ในฐานะทาสแต่ในฐานะพี่น้องในพระคริสต์

ฮีบรู

หัวข้อเรื่อง เขียนถึงคริสเตียนชาวฮีบรู

ผู้เขียน อาจจะเป็น เปาโล

ช่วงเวลา อาจเป็นช่วงที่ยิวซาเล็มอยู่ภายใต้การปกครองของโรมประมาณปี ค.ศ. 70

ผู้เขียนต้องการชี้ให้เห็นว่าพันธสัญญาใหม่นั้นดีกว่าสิ่งที่พระเจ้าทำกับโมเสส คำว่า “ดีกว่า” ปรากฏหลายต่อหลายครั้ง เช่นเดียวกับการเปรียบเทียบเรื่องเก่า และ ใหม่ ชาวฮีบรูต้องเผชิญกับการทดลอง หลายต่อหลายครั้งและกำลังตกอยู่ในอันตรายเมื่อต้องกลับมาที่ยูดา ผู้เขียนได้เตือนให้พวกเขาว่า เครื่องบูชาและการเสียสละตามบทบัญญัติคือสัญลักษณ์ที่แสดงถึงพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นมหาปุโรหิต ที่เสียสละสูงสุดเพื่อความบาปของเรา

ยากอบ

หัวข้อเรื่อง ตามเชื่อผู้เขียน

ผู้เขียน ดูเหมือนจะเป็นยากอบ น้องชายของพระเยซู

ช่วงเวลา ช่วงที่ชาวยิวถูกข่มเหง

ยากอบเป็นผู้นำคริสตจักรในเยรูซาเล็ม จดหมายของเขาเน้นที่ความเป็นพระเจ้าและการเชื่อฟังพระคำของพระเจ้า ความเชื่อของคริสเตียนไม่ใช่แค่หลักศาสนาที่สอนสิ่งดีเท่านั้น แต่มุ่งให้เราสามารถประพฤติในสิ่งที่ดีได้

1 เปโตร

หัวข้อเรื่อง ตามเชื่อผู้เขียน

ผู้เขียน อัครทูตเปโตร

ช่วงเวลา จดหมายถึงชาวฮีบรูและชาวต่างชาติที่กลับใจในเอเชียไมเนอร์

เปโตรหนุนใจคนที่ทนทุกข์ต่อการทดลองและถูกข่มเหงให้มีความอดทน เขาชี้ให้ดูพระเยซูคริสต์ผู้เป็นแบบอย่างในการทนทุกข์ ให้เรายึดถือหน้าที่ของคริสเตียนที่พึงปฏิบัติ

2 เปโตร

หัวข้อเรื่อง ตามเชื่อผู้เขียน

ผู้เขียน อัครทูตเปโตร

ช่วงเวลา ต่อจากจดหมายฉบับแรก

บัดนี้ ชายชราที่ชื่อว่าเปโตรคาดหวังที่จะตายเพราะความเชื่อของเขา เขาตักเตือนคริสตจักรว่าจะมีอาจารย์เท็จ ที่สอนผิดสอนสิ่งที่ต่อต้านกับหลักความจริงแห่งข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เปโตรหนุนใจให้ คริสเตียนมุ่งความสนใจไปที่การเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ซึ่งเป็นการหวังและบำเหน็จของเรา

1 ยอห์น

หัวข้อเรื่อง ตามเชื่อผู้เขียน

ผู้เขียน อัครทูตยอห์น

ช่วงเวลา อาจเขียนจากเมืองเอเฟซัสในช่วงปลายศตวรรษแรก

ยอห์นเขียนพระกิตติคุณยอห์นและจดหมายทั้งสามฉบับนี้ ในพระกิตติคุณนั้นเขากล่าวว่า พระเยซูคือ พระคริสต์ และในจดหมายทั้งสามฉบับเขาก็บอกว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์เช่นกัน สิ่งนี้เชื่อมโยงกับชีวิตของเราคือ เราสามารถแสดงความรักที่พระบิดามีต่อพระบุตรได้โดยการที่เรารักคนอื่น

2 ยอห์น

หัวข้อเรื่อง ตามเชื่อผู้เขียน

ผู้เขียน อัครทูตยอห์น

ช่วงเวลา เขียนที่เอเฟซัสในช่วงปลายของชีวิตยอห์น

จดหมายฉบับนี้ส่งถึงคริสตจักรหรือคนที่เขาไปเยี่ยมเขียน ยอห์นยกย่องผู้เชื่อที่เดินอยู่ในความจริงด้วยความรักและการเชื่อฟังพระเยซู และได้กล่าวตักเตือนผู้เชื่อให้ระวังครูสอนเทียมเท็จ

3 ยอห์น

หัวข้อเรื่อง ตามเชื่อผู้เขียน

ผู้เขียน อัครทูตยอห์น

ช่วงเวลา ดูเหมือนว่าเขียนช่วงสุดท้ายของชีวิตยอห์น ตอนปลายศตวรรษที่ 1

ประเด็นสำคัญของจดหมายฉบับนี้คือ การต้อนรับผู้รับใช้ เนื้อหาในจดหมายพูดถึงสามคน กายฮัส ข้อ 1-6 คิโตรีเฟส ผู้นำคริสตจักรในเอเชียไมเนอร์ ข้อ 7-10 เดเมตรีอัส แบบอย่างที่ดีของสมาชิกคริสตจักร ข้อ 12

ยูดาห์

หัวข้อเรื่อง ชื่อผู้เขียน

ผู้เขียน อาจจะเป็นยูดาห์ น้องชายของยากอบ

ช่วงเวลา เขียนประมาณปี ค.ศ. 60 ถึงคริสตจักรทางตะวันออกของยูเดีย

หนังสือเล่มนี้มีเพียงบทเดียว ได้เขียนเตือนผู้เชื่อถึงอันตรายของครูสอนเทียมเท็จและคนนอกรีต คนที่วางใจในพระคริสต์ผู้นั้นจะได้รับความรอด

วิจารณ์

- หัวข้อเรื่อง คำภาษากรีกมีความหมายว่า “การเปิดเผยจากพระเจ้า”
- ผู้เขียน อัครทูตยอห์น
- ช่วงเวลา เขียนประมาณปี ค.ศ.95 บนเกาะปัทมอสที่ซึ่งรัฐบาลโรมันได้ขับไล่ยอห์น ยอห์นได้รับ
นิมิตสำหรับอนาคต

หนังสือของพระเจ้าจบด้วยหนังสือคำทำนายเล่มเดียวในพระคัมภีร์ใหม่ คริสเตียนถูกข่มเหงภายใต้การปกครองของรัฐบาลโรมัน อัครทูตยอห์นอธิบายถึงการทำลายล้างโลกโดยการใช้ภาษาที่เต็มไปด้วยสัญลักษณ์และนิมิตนอกจากนี้เขายังใช้คำที่ช่วยปลอบใจและทำให้รู้สึกมั่นใจด้วยรายละเอียดบางอย่าง มีความลึกซึ้งซับซ้อนแต่เป้าหมายของคำสอนนั้นชัดเจน คริสเตียนจะมีชัยชนะเหนือศัตรูและพระเจ้าจะทรงครอบครองอยู่เหนือโลกใบนี้ด้วยความชอบธรรมและสันติสุข

บุคคลที่มีชื่อเสียงในพระคัมภีร์

พระคัมภีร์เดิม

เอโนค พระคัมภีร์กล่าวว่าเอโนค “เดินไปกับพระเจ้า” จนกระทั่งพระเจ้าทรงรับเขาขึ้นสู่สวรรค์โดยไม่เจอความตาย เอโนคเป็นพ่อของเมธูเสลาห์ผู้ซึ่งมีชีวิตอยู่บนโลกนี้นานที่สุด เอโนคคือคนที่พระเจ้าทรงพอพระทัย เรื่องราวของชีวิตเอโนคอยู่ในพระคัมภีร์เดิม (ปฐมกาล 5:24) หรือใน ฮีบรู 11:5 ยูดา 14-15

โนอาห์ โนอาห์ได้รับการเตือนจากพระเจ้าเรื่องน้ำจะท่วมเพื่อลงโทษผู้คนเพราะความผิดบาปของพวกเขาด้วยความเชื่อเขาจึงต่อเรือ เรือนั้นช่วยรอดชีวิตคนในครอบครัวและสัตว์ประเภทละ 2 ตัวเพื่อเริ่มต้นชีวิตใหม่ โนอาห์ได้สร้างแทนบูชาขึ้นครั้งแรกและสายรุ้งจะเป็นสัญญาณว่าโลกนี้จะไม่ถูกทำลายด้วยน้ำอีก ปฐมกาล 6:8-22, 8:1-9:17

อับราฮัม ชายชาวฮีบรูที่มีชีวิตอยู่ในช่วงประมาณ 2,000 ปี ก.ค.ศ. พระเจ้าทรงทดสอบความเชื่อของเขาโดยการขอให้เขานำลูกชายมาถวายเป็นเครื่องบูชา เมื่อพระเจ้าเห็นว่าอับราฮัมเชื่อฟังในสิ่งที่พระเจ้าบอก พระองค์ทรงช่วยชีวิตอิสอัคไว้และได้เตรียมลูกแกะไว้ให้เขาถวายเครื่องบูชาแทน ทั้งชาวฮิวและ คริสเตียนถือว่า อับรามหรืออับราฮัม “เพื่อนของพระเจ้า” คือพ่อฝ่ายวิญญาณของพวกเขา ปฐมกาล 11:26-25:18

ซาร่าห์ ในฐานะภรรยาของอับราฮัมนางคือแม่ของประชาชาติ เธอมีเชื้อสายของชาวฮีบรู อิสอัคเกิดเมื่อเธอมีอายุมากแล้ว ซาร่าห์เป็นหญิงที่สวยมากแต่บางครั้งเธอก็ใจร้อนและโมโหร้าย ความเชื่อของเธอได้รับการยกย่องในพระคัมภีร์ใหม่ (ฮีบรู 11:11) สำหรับอ้างอิง ดู ปฐมกาล 12:11; 15:4; 16:2, 5, 6; 17:15, 16; 18:12-15; 21:10-12

อิสอัค อับราฮัม, อิสอัค และยาโคบคือผู้ก่อตั้งชนชาติฮิว เขาคือเชื้อสายของพระเยซูคริสต์ อิสอัคคือเด็กที่พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะประทานให้กับอับราฮัมและซาร่าห์ เขาเกิดตอนที่ทั้งสองคนมีอายุมากแล้ว อิสอัคเป็นผู้เลี้ยงแกะและเป็นหนึ่งชายผู้ยิ่งใหญ่ของชนชาติของเขา ปฐมกาล 22-26

เรเบคาห์ คือแม่ของเอซาวและยาโคบ แต่ความโปรดปรานยาโคบทำให้ตัดสินใจผิดพลาดอย่างใหญ่หลวงจนก่อให้เกิดปัญหาในครอบครัวขึ้น เรื่องราวการหมั้นหมายและการแต่งงานของอิสอัคและเรเบคาห์นั้นคือหนึ่งในเรื่องที่น่าสนใจในพระคัมภีร์ ปฐมกาล 24:16-65; 27:15-17

ยาโคบ คนที่หลอกพี่ชายตัวเองเพื่อจะเอาสิทธิบุตรหัวปีด้วยถั่วแดงเพียงถ้วยเดียว ยาโคบเป็นคนเจ้าเล่ห์ จี๋โกง แต่ทำงานหนัก หลังจากที่เขาคืนคืนกับพี่ชายของเขาแล้วพระเจ้าทรงเปลี่ยนชื่อเขาจาก ยาโคบ “โกง” เป็น อิสราเอล “เจ้าชายของพระเจ้า” ชนชาติฮีบรูเรียกเขาว่า “บุตรหลานของอิสราเอล” ปฐมกาล 25-37

เอซาว ในฐานะเด็กหนุ่มคนหนึ่งเอซาวขายสิทธิบุตรหัวปีของเขาให้กับน้องชายด้วยถั่วแดงถ้วยเดียว เขาต้องสูญเสียมรดกที่พึงจะได้รับ ในพระคัมภีร์ใหม่เขาคือความหมายของคำว่า ผิดทำนองคลองธรรม และจิตวิญญาณตกต่ำ เชื้อสายของเขาต่อมาคือพวกเอโดมซึ่งเป็นศัตรูของอิสราเอล ปฐมกาล 25-27 ฮีบรู 12:16

โยเซฟ ในฐานะเด็กผู้ชายคนหนึ่งเขาเป็นคนที่ชอบฝันและสิ่งที่ฝันก็เกิดขึ้นจริงเสมอ พี่ๆ ทำร้ายเขาด้วยการขายเขาให้เป็นทาสในอียิปต์ เขายังคงเชื่อมั่นในพระเจ้าและพระเจ้าได้ยกเขาขึ้นให้มีตำแหน่งรองจากกษัตริย์ฟาโรห์ ในช่วงเวลาที่เกิดการกันดารอาหารเขากลายเป็นคนที่ช่วยกู้ครอบครัวของเขา เมื่อพี่ๆ ที่เคยทำร้ายเขาเข้ามาเพื่อขออาหารกับเขา เขาทำดีตอบแทนความร้าย เขาเป็นคนชอบธรรมและมีจิตใจดี มีหัวใจเพื่อรับใช้พระเจ้าและคนของพระองค์ ปฐมกาล 37-50

โมเสส ถูกเรียกว่าเป็นคนที่ถ่อมตนที่สุดในโลก แม้ว่าเขาเป็นหนึ่งในบุคคลที่ยิ่งใหญ่ของโลก เขาได้อยู่ในพระราชวังของอียิปต์ แต่โมเสสเลือกที่จะอยู่ฝ่ายทาสชาวฮีบรูและกลายมาเป็นผู้นำและผู้ช่วยของพวกเขา พระเจ้าทรงให้ฤทธิ์อำนาจกับเขาในการทำการอัศจรรย์ คูได้จากพระธรรม เฉลยธรรมบัญญัติ 34:10 ตั้งแต่นั้นมาไม่มีผู้เผยพระวจนะคนใดในอิสราเอลเสมอเหมือน โมเสสผู้ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรู้จักหน้าต่อหน้า อพยพ 2:11-15; 3:10-12; 34:29-35

มิเรียม เป็นพี่สาวของโมเสสและอาโรน เธอเฝ้าดูทารกน้อยโมเสสที่ริมแม่น้ำไนล์ เธอช่วยแม่ดูแล โมเสสเมื่อเขาอยู่ในพระราชวังของฟาโรห์ เธอกลายมาเป็นผู้นำหญิงและผู้เผยพระวจนะของอิสราเอล เมื่อโมเสสนำชนชาติอิสราเอลออกจากอียิปต์ข้ามทะเลแดงอย่างปลอดภัย เธอคือคนที่นำการเฉลิมฉลองด้วยเพลงที่แสนไพเราะ อพยพ 2:4-7; 15:20, 21

ราหับ โยชูวาได้ส่งสายลับสองคนไปสอดแนมคานาอันก่อนที่ชาวฮีบรูจะทลายเยรีโค ราหับได้ยินเรื่องราวของพระเจ้าที่เที่ยงแท้ของอิสราเอลเธอจึงให้ที่ซ่อนและช่วยเหลือพวกเขา ต่อมาเมื่อเมืองของเธอถูกทำลายเธอได้รับรางวัลเนื่องด้วยความเชื่อของเธอ ราหับและครอบครัวจึงรอดพ้นจากการถูกทำลายในครั้งนั้น เพียงเพราะเชือกสีแดงเข้มที่ผูกไว้ที่หน้าต่างบ้านคือสัญญาณที่บอกให้รู้ว่าปลอดภัย ทั้งความเชื่อและสิ่ง ที่ราหับทำได้รับการยกย่องในพระคัมภีร์ใหม่ (ฮีบรู 11:31, ยากอบ 2:25, โยชูวา 2:1)

เดโบราห์ เดโบราห์มีนิสัย กล้าหาญ ชัดเจน ตรงไปตรงมา เป็นผู้เผยพระวจนะที่รักประเทศของเธอ เมื่ออิสราเอลตกอยู่ในอันตรายเดโบราห์เรียกพวกเขาให้ลุกขึ้นต่อสู้ เดโบราห์สร้างแรงบันดาลใจให้พวกเขา และนำเขาจนได้รับชัยชนะ เดโบราห์ฉลองชัยชนะด้วยบทเพลงที่ไพเราะ ผู้วินิจฉัย 4-5

กิเดโอน ผู้วินิจฉัยคนที่ห้าของอิสราเอล พระเจ้าทรงเรียกกิเดโอนเพื่อ来帮助ประชากรของพระองค์จากเงื้อมมือของคนมีเดียน ตอนแรกกิเดโอนไม่มั่นใจในศักยภาพของตัวเองเลย สุดท้ายเขากลายเป็นผู้นำที่กล้าหาญและชนะสงครามในหลายต่อหลายครั้ง ผู้วินิจฉัย 6:15 - 8:23

แซมสัน มีร่างกายที่แข็งแรงแต่มีใจที่อ่อนแอ แซมสันเป็นผู้วินิจฉัยของอิสราเอลผู้ซึ่งชนะในสนามรบมามากมาย แต่เขากลับแพ้ผู้หญิงที่ชื่อเดลิลาห์ ผมยาวของเขาคือสัญลักษณ์แห่งคำมั่นสัญญาแห่งความเชื่อ แต่ในที่สุดคนฟีลิสเตียได้จับเขาไว้ เมื่อเขาตบอด พละกำลังของแซมสันก็กลับมา เขาได้ดึงเสาพระวิหารของพระคาโณทำให้วิหารถล่มทับศัตรูของเขา ว่ากันว่าตอนที่เขากำลังตายเขาทำลายศัตรูมากกว่าตอนที่เขามีชีวิตอยู่เสียอีก ผู้วินิจฉัย 13-16

รูธ ผู้หญิงที่เปี่ยมด้วยความงามและความรัก รูธต้องเลือกระหว่างอยู่ที่บ้านเกิดหรือไปกับแม่สามีที่ต่างแดน รูธเลือกที่จะตามนาโอมิไป ขณะที่เธอกำลังเก็บรวงข้าวสาเลที่นาของโบอาสเธอได้เก็บหัวใจของเขาไปด้วย สุดท้ายรูธก็กลายเป็นภรรยาของโบอาส รูธคือบรรพบุรุษของพระเยซูคริสต์ เรื่องราวของเธออยู่ในพระธรรมรูธในพระคัมภีร์เดิม

ฮันนาห์ ตัวอย่างของความเป็นแม่ ฮันนาห์อธิษฐานของลูกชายและพระเจ้าก็ประทานชามูเอลให้แก่เธอ และชามูเอลคือผู้เผยพระวจนะผู้ยิ่งใหญ่ของอิสราเอล ฮันนาห์ถวายลูกชายของเธอแด่พระเจ้า ตั้งแต่เขายังเป็นเด็กๆ ให้เขาคอยรับใช้และดูแลพระวิหาร เธอตัดเนื้อคลุมสวยๆ ให้เขาทุกปี ฮันนาห์สรรเสริญพระเจ้าด้วยบทเพลงที่ไพเราะ 1 ชามูเอล 1:20 - 2:19

ชามูเอล คือหนึ่งในผู้เผยพระวจนะที่ยิ่งใหญ่ของอิสราเอล ตอนเป็นเด็กฮันนาห์แม่ของเขาได้นำเขามาถวายแด่พระเจ้าให้เขารับใช้ในพระวิหาร ชามูเอลสำแดงพระเจ้าให้เห็นอย่างชัดเจนผ่านตัวเขา ในฐานะมนุษย์เขาเชื่อฟังพระเจ้าและรักคนอื่น เขาเจิมตั้งกษัตริย์สองคนของอิสราเอล องค์แรกคือ ซาอูล องค์ที่สองคือ ดาวิด ในพระคัมภีร์เดิมมีเรื่องของสองคนนี้อยู่ใน 1,2 ชามูเอล

ดาวิด กษัตริย์องค์ที่สองของอิสราเอลซึ่งมีของประทานในการเล่นดนตรีและแต่งกลอน เขาแต่งหลายๆ บทในพระธรรมสดุดี เขาได้ฆ่ายักษ์ใหญ่ชื่อว่า โกลิอัท พระเจ้าทรงเรียกเขาว่า “ดวงใจของพระเจ้า” แต่มี

บางครั้งที่ทำผิดพลาดแพ้ต่อการทดลองและท้อแท้ใจ แต่เขาก็หันไปขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า 1 ซามูเอล 16 - 2 ซามูเอล

ซาโลมอน บุตรชายของดาวิดกษัตริย์แห่งอิสราเอล เมื่อพระเจ้าทรงบอกให้เขาเลือกระหว่างสติปัญญาหรือความมั่งคั่ง เขาเลือก สติปัญญา พระเจ้าแถมความมั่งคั่งให้กับซาโลมอนด้วย ซาโลมอนขยายอาณาจักรของเขาและสร้างพระวิเวศน์ และพระราชวังในเยรูซาเล็ม ซาโลมอนอธิษฐานขอสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุด นั่นคือ สติปัญญาและไขมันอย่างชาญฉลาด 1 พงษ์กษัตริย์ 3:3-11-7

เอลียาห์ ผู้เผยพระวจนะที่มีฤทธิ์อำนาจสูงสุดคนหนึ่งของอิสราเอล ผู้ซึ่งอธิษฐานขอฝนจากพระเจ้า เอลียาห์เผชิญหน้ากับผู้เผยพระวจนะของพระบาอัลที่ภูเขาการเมล พระเจ้าทรงเตรียมอาหารให้เอลียาห์ด้วยวิธีที่พิเศษกว่า ปกติคือมาจาก อีคา, แป้งและน้ำมันของหญิงม่าย และผ่านทางทูตสวรรค์ เอลียาห์ไม่ได้พบความตายแต่มีรถม้ามารับเขาขึ้นสู่สวรรค์ 1 พงษ์กษัตริย์ 17 - 2 พงษ์กษัตริย์ 2

เอลีชา การเจิมของเอลียาห์ก็ตกทอดมาถึงเอลีชา เขาเป็นผู้เผยพระวจนะที่มีความกล้าหาญ เอลีชาทำการอัศจรรย์มากมาย ไม่ว่าจะเป็นทำให้เด็กชายฟื้นคืนชีวิต, รักษานายร้อยชาวซีเรียจากโรคเรื้อน เอลีชาได้ทำนายว่าจะ เกิดความกันดารอาหารเป็นเวลา 7 ปี เรื่องราวของเขาอยู่ในพระธรรม 1,2 พงษ์กษัตริย์

เอสเธอร์ หญิงสาวชาวยิวแสนสวยคนนี้กลายเป็นราชินีแห่งเปอร์เซีย เมื่อชาวยิวกำลังตกอยู่ในอันตรายจากการถูกทำลายเธอเสี่ยงชีวิตของเธอเพื่อหาทางช่วยเหลือ งานฉลองที่ชาวยิวจัดขึ้นทุกปีเรียกว่า เทศกาลปูริม นั่นยังคงจัดอยู่เพื่อเป็นเกียรติแด่หญิงที่ยิ่งใหญ่คนนี้

อิสยาห์ ผู้เผยพระวจนะของอิสราเอลคนนี้ซึ่งมีความหมายว่า “พระเยโฮวาห์ทรงเป็นความรอด” ไม่ค่อยมีใครรู้จักประวัติส่วนตัวเขาสักเท่าไร ในพระธรรมอิสยาห์บทที่ 53 มีคำพยากรณ์ที่น่าทึ่งมากเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ บทที่ 40 จนถึงบทสุดท้ายพูดถึงสภาพที่สวยงามเกี่ยวกับโลกอนาคต อิสยาห์ถูกกล่าวถึงอยู่บ่อยๆ ในพระคัมภีร์ใหม่ อิสยาห์ 1:1; 6:1-8 มัทธิว 4:14-16

เยเรมีย์ เขาเป็นผู้เผยพระวจนะคนสำคัญของอิสราเอล ผู้คร่ำครวญให้กับความโศกเศร้าของชนชาติของตน พระเจ้า เรียกเขาให้เป็นผู้เผยพระวจนะตอนที่เขายังเป็นหนุ่มๆ และได้ประทานสติปัญญาและความเข้มแข็งให้กับงานที่เขาทำ ชนชาติของเยเรมีย์เข้าใจผิดและทำร้ายเขาและจับเขาเข้าคุก เขาทำนายถึงช่วงเวลาที่จะถูกจองจำในบาบิโลนนานถึง 70 ปีและจะได้รับการปลดปล่อย อ่านเรื่องราวของเยเรมีย์ได้ในพระธรรม เยเรมีย์ 3:6; 20:2; 21:3; 36:1-32; 37:13-21; 38:6-28; 43:1-7

พระคัมภีร์ใหม่

มารีย์ หญิงพรหมจารีย์ซึ่งเป็นแม่ของพระเยซู

ได้รับเกียรติอย่างสูงท่ามกลางหญิงทั้งหมด ทูตสวรรค์มาประกาศว่าพระเจ้าทรงเลือกเธอให้นำพระผู้ช่วยให้รอดมาสู่โลกนี้ มารีย์เฉลิมฉลองการกำเนิดของพระเยซูด้วยเพลงสรรเสริญที่ไพเราะ มารีย์อยู่กับพระเยซูเมื่อพระองค์ทรงทำการอัศจรรย์ครั้งแรก นั่นคือ การเปลี่ยนน้ำให้เป็นน้ำองุ่น เธอได้เห็นบุตรชายของเธอตายบนไม้กางเขน และเป็น 1 ใน 120 คนที่ร่วมกันอธิษฐานก่อนวันฟื้นเทกอสต์ ลูกา 1:26-55; 2:34, 35, 41-52 ยอห์น 2:3-5; 19:25

โยเซฟ สามีของมารีย์ มารดาของพระเยซู โยเซฟเป็นช่างไม้และเป็นคนชอบธรรม เมื่อทูตสวรรค์มาเตือนเขาเรื่องอันตรายที่จะเกิดขึ้น เขาจึงพามารีย์และพระเยซูหนีไปที่อียิปต์ จากนั้นจึงค่อยกลับมาที่บ้านเกิดที่นาซาเร็ธ พระเยซูทรงเติบโตขึ้นที่นาซาเร็ธ เมื่อพระเยซูอายุได้ 12 ปีโยเซฟพาพระเยซูไปที่พระวิหารในเยรูซาเล็ม เราไม่รู้เรื่องราวของโยเซฟไม่เยอะ ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าเสียชีวิตเมื่อไหร่ รู้แต่เขาคือวีรบุรุษในประวัติศาสตร์ มัทธิว 1:18-25; 2:1, 3-15 ลูกา 2:19-23, 41

ยอห์น บัพติศมา เขาคือคนที่พระคัมภีร์เดิมทำนายว่าจะเป็นผู้เตรียมทางให้กับพระคริสต์ แม่ของเขาชื่อว่าอลิซาเบธ ซึ่งเป็นญาติกับมารีย์แม่ของพระเยซู พ่อของยอห์นชื่อเศคาริยาห์เป็นปุโรหิต ยอห์นเป็นนักเทศผู้ยิ่งใหญ่ พระเยซูมาหาเขาเพื่อรับบัพติศมา ยอห์นถูกฆ่าเพื่อประณามกษัตริย์เฮโรด พระเยซูพูดถึงยอห์นว่า “ไม่มีคนไหนยิ่งใหญ่กว่ายอห์นผู้ให้บัพติศมา” มัทธิว 11:11, 3:4-7; 11:11; 14:1-12 มาระโก 1:5-7 ลูกา 7:24-28.

แอนดรูว์ แอนดรูว์พาเปโตรน้องชายของเขาไปหาพระเยซูคริสต์ เขาเป็นชาวประมงโดยแท้และเคยเป็นสาวกของยอห์นบัพติศมา แต่ตอนนี้เขาคือ 1 ในสาวก 12 คนของพระเยซูคริสต์ จากนั้นแอนดรูว์ก็กลายเป็นอัครทูต มัทธิว 4: 18-22 ยอห์น 1:35-41; 6:8, 9; 12:22

เปโตร เขาคือคนที่เก่งที่สุดในบรรดาสาวก เปโตรกล่าวคำสารภาพที่ยิ่งใหญ่ว่า “พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” พระเยซูทรงเปิดเผยแผนการของพระองค์เรื่องคริสตจักรให้เปโตรฟัง เมื่อพระเยซูถูกทรยศเปโตรเข้าไปตัดหูชายคนหนึ่ง จากนั้นก็ปฏิเสธพระเจ้าของเขาถึง 3 ครั้ง ในวันฟื้นเทกอสต์เปโตรได้เทศนาข่าวประเสริฐด้วยฤทธิ์อำนาจและเป็นผู้นำคริสตจักรที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่ง มัทธิว 14:28-33; 16:13-20; 26:69-75 ยอห์น 6:68 กิจการ 2:36; 4:19, 20; 5:28, 29, 40-42

อัครทูต ยากอบ เป็นชาวประมงบุตรชายของเศเบดีเป็นพี่ชายอัครทูตยอห์น เขาคือหนึ่งในสามของสาวกที่ใกล้ชิดพระเยซูที่สุด สามคนนั้นคือ เปโตร, ยากอบ และยอห์น พวกเขาได้เห็นทรงจำแลงพระกายของพระเยซูบนภูเขา ได้เห็นบุตรสาวของไยรัสฟื้นขึ้นมา และได้ช่วยมอริชฐานในสวนเกตเสมณีกับพระเยซู เขาได้เสียชีวิต เพราะเฮโรด อากริปปา มัทธิว 4:21; 10:2; 17:1 กิจการ 1:13; 12:2

อัครทูต ยอห์น ยอห์นเป็นชาวประมง แต่ตอนนี้เขาเป็นผู้ติดตามพระเยซู ยอห์นและยากอบน้องชายถูกเรียกว่า “ลูกพี่รื่อง” ยอห์นอยู่ที่กางเขนกับพระเยซูและพระองค์ฝากให้เขาดูแลแม่ของพระองค์ หลังจากที่พระเยซูฟื้นคืนพระชนม์ ยอห์นและเปโตรเริ่มต้นเทศนาข่าวประเสริฐ รัฐบาลโรมันได้เนรเทศให้ยอห์นไปอยู่เกาะปัทมอส เขามีชีวิตอยู่นานกว่าอัครสาวกคนอื่นๆ เขาเขียนพระกิตติคุณ ยอห์น และจดหมายฝาก 1,2,3 ยอห์น และพรพรรณมวิวรรณ์ มาระโก 3:17; 9:38; 10:35-37 ลูกา 9:54 ยอห์น 19:26, 27

โธมัส หรือที่รู้จักกันดีว่า “โธมัสผู้สงสัย” เขาคือหนึ่งในสาวก 12 คน โธมัสพูดกับพระเยซูเมื่อทรงปรากฏกายครั้งแรกหลังจากที่ฟื้นคืนพระชนม์ว่า “ข้าพระองค์จะไม่เชื่อจนกว่าจะได้สัมผัสแผลของพระองค์” พระเยซูทรงเชื่อเชิญให้เขามาจับ “พระเจ้าของข้าพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์” จากนั้น โธมัสก็เดินทางไปประกาศข่าวประเสริฐที่อินเดีย มัทธิว 10:3 ยอห์น 11:16; 14:5; 20:24-28

ยูดาส อิสคาริโอท ยูดาสสาวกที่ทรยศพระเยซู เขาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเหรียญของเหล่าสาวก แต่เขากลับกลายเป็น ขโมยซะเอง เขาบ่นเมื่อมารีย์แสดงความรักต่อพระเยซูด้วยการเทน้ำหอมราคาแพงใส่พระเยซู เขามอบพระเยซูให้กับมหาปุโรหิตด้วยเงินเพียง 30 เหรียญ เขาว่างเงินที่ได้รับในพระวิหารแล้วเดินออกไปแฉวนคอ มัทธิว 26:14-16; 27:3-10 ลูกา 22:47 ยอห์น 12:3-6 กิจการ 1:15-20

มารีย์ มัгдаลา เธอคือเพื่อนของพระเยซู เธอใช้สิ่งที่เธอมีเพื่อสนับสนุนงานรับใช้ของพระเยซู เธออยู่กับพระเยซูเมื่อพระองค์ถูกตรึงบนกางเขน, ถูกฝังในอุโมงค์ และเป็นขึ้นจากความตาย มารีย์ มัгдаลาคือคนแรกที่ได้เห็นพระเยซู เป็นขึ้นมาและได้รับวิ่งไปบอกสาวก เธอรักพระเยซูมากเพราะพระองค์ทรงช่วยให้เธอมีชีวิตใหม่ มาระโก 15:40, 41; 16:1-8; ลูกา 8:2; ยอห์น 19:25; 20:11-18

นิโคเดมัส ชุนนางชาวยิวที่มาหาพระเยซูในเวลากลางคืนเพราะกลัวที่จะมาอย่างเปิดเผย พระเยซูตรัสคำสำคัญกับเขาหากเขาต้องการรับความรอด “เจ้าต้องบังเกิดใหม่” เมื่อพระเยซูถูกตรึงเขาก็มาอยู่และนำถกษณาและมดขอมามอบให้กับพระองค์เพื่อแสดงความรักต่อพระองค์ ยอห์น 3:1-21; 7:50, 51; 19:38-42.

มารีย์ พี่สาวของมารธา มารีย์เป็นเพื่อนรักและสาวกของพระเยซู เธอรักที่จะนั่งแทบพระบาทเพื่อฟังคำสอนของพระเยซู เมื่อลาซารัสน้องชายของเธอตาย เธอกล่าวถ้อยคำที่แสดงถึงความเชื่อว่า “ถ้าพระองค์อยู่ที่นี้ น้องชายของข้าพระองค์จะไม่ตาย” เธอได้เห็นการอัศจรรย์ต่อหน้าต่อตาของเธอ นั่นคือ น้องชายของเธอฟื้นขึ้นจากความตาย ลูกา 10:38-42 ยอห์น 11:17-44; 12:1-3

มารธา เป็นน้องสาวของมารีย์และลาซารัส มารีย์อาศัยอยู่ที่เบธานีใกล้ๆ กรุงเยรูซาเล็ม พระเยซูและสาวกมักมาที่บ้านเธอบ่อยๆ ครั้งหนึ่งพระเยซูพูดกับมารธาว่าเธอวุ่นวายอยู่กับหลายสิ่งหลายอย่าง น้องสาวของเธอได้เลือกส่วนที่ดีที่สุดนั่นคือการใช้เวลากับพระองค์ เมื่อลาซารัสตาย มารธารีบวิ่งมาหาพระเยซู พระองค์ทรงทำให้เขากลับมีชีวิตขึ้นอีก มารธาจัดงานเลี้ยงใหญ่เพื่อเฉลิมฉลอง ลูกา 10:38-42 ยอห์น 11:1, 24, 27; 12:1-8

ปอนติอัส ปิลาต เขาเป็นข้าราชการชาวโรมันที่มีหน้าที่ตัดสินคดีของพระเยซู ปิลาตยอมมอบพระเยซูให้กับชาวยิวเพื่อให้ลงโทษโดยการตรึงบนไม้กางเขน ปิลาตล้างมือเพื่อแสดงว่าเขาไม่มีความผิดในการตายของพระเยซู มัทธิว 27:15-26 ลูกา 23:7-25 ยอห์น 18:31

บารนาบัส เขาเป็นคนเลวี อาศัยอยู่ที่เกาะไซปรัสเขาเป็นคนแรกที่กลับใจมาเป็นคริสเตียน เขาเป็นเพื่อนร่วมงานของ เปาโลตอนที่เปาโลเดินทางเป็นมิชชันนารีครั้งแรก บารนาบัสเป็นคนที่มีความรู้รอบตัวได้ขายทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดแล้วถวายทั้งเงินและตัวเองเพื่อรับใช้พระเจ้า เขาเป็นคนแนะนำกลุ่มคริสเตียนในกรุงเยรูซาเล็มให้รู้จักกับ เซาโลแห่งทาร์ซัส หลังจากที่เซาโลกลับใจใหม่ พระธรรมกิจการ 11:24 กล่าวถึงบารนาบัสไว้ว่า “บารนาบัสเป็นคนดี เต็มด้วย พระวิญญาณบริสุทธิ์และความเชื่อ” กิจการ 4:36, 37; 9:26, 27; 11:23-30; 13:2; 1 โครินธ์ 9:6

สเทเฟน เขาคือคริสเตียนคนแรกที่ทุกข์ทรมาน เสียชีวิตเพราะความเชื่อ เขาคือหนึ่งในเจ็ดที่ถูกเลือกให้ช่วยงานสาวกเพื่อให้สาวกได้สอนพระคำของพระเจ้า เขาถูกขนานนามว่าเป็นชายที่เต็มไปด้วยความเชื่อและพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในพระธรรมกิจการฯ 7 บันทึกว่า เมื่อเขาเทศนาคนกลับใจกลับใจและเอาหินขว้างเขาจนเสียชีวิต เซาโลแห่งทาร์ซัส ก็อยู่ในเหตุการณ์นั้นและเห็นดีด้วยการกระทำความดีกล่าว สเทเฟนได้เห็นนิมิตว่าพระเยซูทรงยืนขึ้นและฟ้าสวรรค์ก็เปิดออก กิจการ 6,7

ยากอบ “น้องชายขององค์พระผู้เป็นเจ้า” เริ่มแรกยากอบบอกให้ผู้เชื่อรู้ว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์ที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ แต่หลังจากที่พระเยซูทรงฟื้นคืนพระชนม์แล้ว (1 โครินธ์ 15:7) เขาได้ร่วมกับสาวกและมาเป็นผู้นำคริสตจักรในเยรูซาเล็ม เขากลายเป็นผู้นำที่ชาญฉลาดในกรุงเยรูซาเล็มหลายต่อหลายคน

เข้ามา เพื่อขอคำแนะนำจากเขา เขาคือผู้เขียนพระธรรมยากอบในพระคัมภีร์ใหม่ ยอห์น 7:5 กิจการ 1:12-14; 15:12-21; 21:18.

ฟิลิป ผู้เผยแพร่งานข่าวประเสริฐ ฟิลิปได้ชื่อขึ้นเพื่อจะได้ต่างจากอัครทูตฟิลิป ฟิลิปได้คือ 1 ใน 7 คนที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นอัครสาวกเพื่อรับใช้ในคริสตจักร เขาเทศนาข่าวประเสริฐในสะมาเรีย และได้อธิบายความหมายของข่าวประเสริฐให้กับเจ้าหน้าที่เอธิโอเปียระดับสูงของพระราชินีฟังโดยอ้างอิงคำเผยพระวจนะจากพระคัมภีร์เดิม กิจการ 6:5; 8:5, 26, 35; 21:8

เปาโล อัครทูตเปาโลชื่อเดิมว่า เซาโลแห่งทาร์ซัส เขาเป็นคนแรกที่ข่มเหงผู้ที่เชื่อพระเยซูอย่างรุนแรง เขาพบจุดหักเหที่รุนแรงเพื่อนำสู่การกลับใจใหม่ในระหว่างที่เขาเดินทางผ่านเอเชียไมเนอร์เพื่อไปกรุงโรม เขากลับใจอย่างแท้จริงและได้ก่อตั้งคริสตจักรที่ยังเขียนจดหมายฝากถึง 13 ฉบับในพระคัมภีร์ใหม่ เปาโลเสียชีวิตใกล้ๆ กรุงโรม เปาโลผู้เสียสละชีวิตเพื่อพระผู้ช่วยให้รอดที่เขารักและรับใช้อยู่ กิจการ 8:1-3; 9:1-19; 13:1-3; 26:19, 20; กาลาเทีย 1:21; ฟิลิปปี 3:4-16.

ติลาส เขาเป็นเพื่อนร่วมงานของเปาโลในการเดินทางเป็นมิชชันนารีไปในที่ต่างๆ เขาถูกเรียกว่าพี่ชายผู้ซื่อสัตย์ เขาถูกจับพร้อมกับเปาโลที่เมืองฟิลิปปีที่นั่นเองทำให้พัศดีรับเชื่อ เราเจอเขาครั้งสุดท้ายในกรุงโรม ขณะที่นำจดหมายจากเปาโลไปให้คริสตจักรสักแห่งในเอเชียไมเนอร์ กิจการ 15:22, 40; 16:19; 17:4; 2 โครินธ์ 1:19; 1 เธสะโลนิกา 1:1; 1 เปโตร 5:12

มาระโก รู้จักกันในชื่อ ยอห์น มาระโก เขาคือเพื่อนร่วมงานของเปาโลและบาร์นาบัสในการเดินทางเป็นมิชชันนารี ในพระธรรมมาระโกได้เขียนสิ่งที่พระเยซูทำมากกว่าคำสอนของพระองค์ เปโตรอาจเป็นคนนำเขารับเชื่อ และเรียกเขาว่า ลูกชาย ต้นฉบับบางเล่มกล่าวว่าเขาใช้ชีวิตทำพันธกิจอยู่ในอียิปต์ กิจการ 12:12, 25; 13:13; 15:38; โคลโลสี 4:10; 2 ทิโมธี 4:11; 1 เปโตร 5:13.

ทิโมธี บุตรแห่งความเชื่อของเปาโล ทิโมธีมีแม่ฝ่ายวิญญาณที่คอยสอนเรื่องพระคำพระเจ้าให้กับเขาที่บ้าน เขาร่วมเดินทางรับใช้กับเปาโล ตอนที่เขายังเป็นหนุ่ม ต่อมาก็คือเป็นศิษยาภิบาลที่เอเฟซัส เปาโลได้เขียนจดหมายสองฉบับถึงเขาเพื่อให้หลักเกณฑ์ในการดูแลทั้งสองคริสตจักรและการรับใช้แก่เขา กิจการ 16: 1-3; 2 ทิโมธี 1:5; 3:15.

